കേരളപാഠാവലി

മലയാളം

ഭാഗം 2

സ്റ്റാൻഡേർഡ്

IX

കേരളസർക്കാർ

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്
സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2019

NT-803-1-MALAYALAM-9-AT-VOL.2

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാഠാ
ദ്രാവിഡ ഉത്ക്കല ബംഗാ,
വിന്ധ്യഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ഛലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹേ തവ ജയഗാഥാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹേ, ജയഹേ, ജയഹേ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹേ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എന്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണവും വൈവിധ്യ പൂർണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ഗുരുക്കന്മാരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എന്റെ നാട്ടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala.
website : www.scert.kerala.gov.in
email : scertkerala@gmail.com
phone : 0471-2341883, Fax : 0471-2341869
Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

ഒരു ജനതയ്ക്ക് കരുത്തും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകുന്നതിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്ക് നിർണായകമായ പങ്കുണ്ട്. മലയാളം നമ്മുടെ അഭിമാനവും സ്വത്വത്തിന്റെ അടയാളവുമാണ്. മഹത്തായ ഒരു സാഹിത്യസമ്പത്തും വിജ്ഞാനസമ്പത്തും നമ്മുടെ മാതൃ ഭാഷയായ മലയാളം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന് അവകാശിക ളായിത്തീരാൻ നമുക്ക് പ്രയത്നിക്കാം.

സ്വതന്ത്രമായ വായനയ്ക്കും ചിന്തയ്ക്കും സർഗാത്മകാവി ഷ്കാരങ്ങൾക്കും പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഒട്ടേറെ അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭാഷയുടെ പ്രയോഗസാധ്യതകൾ മനസ്സിലാ ക്കാനും രചനകളിൽ ഏർപ്പെടാനുമുള്ള ധാരാളം പഠനാനുഭ വങ്ങൾ ക്ലാസ്മുറികളിൽനിന്ന് നേടണം. കാലികമായ മെച്ച പ്പെടുത്തലുകളോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ പാഠപുസ്തകം പുതിയ അനുഭവങ്ങളും അനുഭൂതികളും പകരട്ടെ.

സ്നേഹാശംസകളോടെ,

ഡോ. ജെ. പ്രസാദ്
ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ഭാഗം IV ക

മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ

51 ക. മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ - താഴെപ്പറയുന്നവ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരന്റെയും കർത്തവ്യം ആയിരിക്കുന്നതാണ്:

(ക) ഭരണഘടനയെ അനുസരിക്കുകയും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ദേശീയപതാകയെയും ദേശീയഗാനത്തെയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഖ) സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ദേശീയസമരത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയ മഹനീയാദർശങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക;

(ഗ) ഭാരതത്തിന്റെ പരമാധികാരവും ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും നിലനിർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഘ) രാജ്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ദേശീയ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ങ) മതപരവും ഭാഷാപരവും പ്രാദേശികവും വിഭാഗീയവുമായ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കതീതമായി ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ, സൗഹാർദവും പൊതുവായ സാഹോദര്യമനോഭാവവും പുലർത്തുക. സ്ത്രീകളുടെ അന്തസ്സിന് കുറവു വരുത്തുന്ന ആചാരങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുക;

(ച) നമ്മുടെ സംസ്കാരസമന്വയത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യത്തെ വിലമതിക്കുകയും നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക;

(ഛ) വനങ്ങളും തടാകങ്ങളും നദികളും വന്യജീവികളും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ജീവികളോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ജ) ശാസ്ത്രീയമായ കാഴ്ചപ്പാടും മാനവികതയും, അന്വേഷണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനും ഉള്ള മനോഭാവവും വികസിപ്പിക്കുക;

(ഝ) പൊതുസ്വത്ത് പരിരക്ഷിക്കുകയും ശപഥം ചെയ്ത് അക്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;

(ഞ) രാഷ്ട്രം യത്നത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെയും ഉന്നതതലങ്ങളിലേക്ക് നിരന്തരം ഉയരത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിപരവും കൂട്ടായതുമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്കുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുക.

(ട) ആറിനും പതിനാലിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള തന്റെ കുട്ടിക്കോ തന്റെ സംരക്ഷണയിലുള്ള കുട്ടികൾക്കോ, അതതു സംഗതി പോലെ, മാതാപിതാക്കളോ രക്ഷാകർത്താവോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക.

ഉള്ളടക്കം

4 പാരിന്റെ നന്മയ്ക്കത്രേ... 71

- കാളകൾ 72
- സാക്ഷി 76
- രണ്ട് ടാക്സിക്കാർ 85

5 തുടിതാളം തേടി... 93

- അമ്പാടിയിലേക്ക് 94
- തേൻവരിക്ക 98
- മതിലേരിക്കന്നി 105

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

പ്രിയമുള്ള കുട്ടികളേ,

നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന് അറിയേണ്ടതില്ലേ? അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം, സംരക്ഷണം, സാമൂഹ്യനീതി എന്നിവ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകും. നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മിഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്. എന്തെല്ലാമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്നു നോക്കാം.

- സംസാരത്തിനും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
- ജീവന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം
- അതിജീവനത്തിനും പൂർണവികാസത്തിനുമുള്ള അവകാശം
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള അവകാശം
- മാനസികവും ശാരീരികവും ലൈംഗികവുമായ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനും പരിചരണത്തിനുമുള്ള അവകാശം
- പങ്കാളിത്തത്തിനുള്ള അവകാശം
- ബാലവേലയിൽനിന്നും ആപത്കരമായ ജോലികളിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനം
- ശൈശവവിവാഹത്തിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം
- സ്വന്തം സംസ്കാരം അറിയുന്നതിനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
- അവഗണനകളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം
- സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശം
- കളിക്കാനും പഠിക്കാനുമുള്ള അവകാശം
- സ്നേഹവും സുരക്ഷയും നൽകുന്ന കുടുംബവും സമൂഹവും ലഭ്യമാകാനുള്ള അവകാശം

നിങ്ങളുടെ ചില ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ

- സ്കൂൾ, പൊതുസംവിധാനങ്ങൾ എന്നിവ നശിപ്പിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുക.
- സ്കൂളിലും പഠനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുക.
- സ്കൂൾ അധികാരികളെയും അധ്യാപകരെയും മാതാപിതാക്കളെയും സഹപാഠികളെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും സന്നദ്ധരാവുക.

ബന്ധപ്പെടേണ്ട വിലാസം:
കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ
'ശ്രീ ഗണേഷ്', റ്റി.സി. 14/2036, വാൻറോസ് ജംഗ്ഷൻ,
കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി പി.ഒ, തിരുവനന്തപുരം-34, ഫോൺ: 0471-2326603
ഇ-മെയിൽ: childrights.cpcr@kerala.gov.in, rte.cpcr@kerala.gov.in
വെബ്സൈറ്റ്: www.kescpcr.kerala.gov.in

ചൈൽഡ് ഹെൽപ്പ്ലൈൻ - 1098, ക്രൈം സ്റ്റോപ്പർ - 1090, നിർഭയ - 1800 425 1400
കേരള പോലീസ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 0471 - 3243000/44000/45000

online R.T.E Monitoring: www.nireekshana.org.in

4

പാരിന്റെ നന്മയ്ക്കത്രേ...

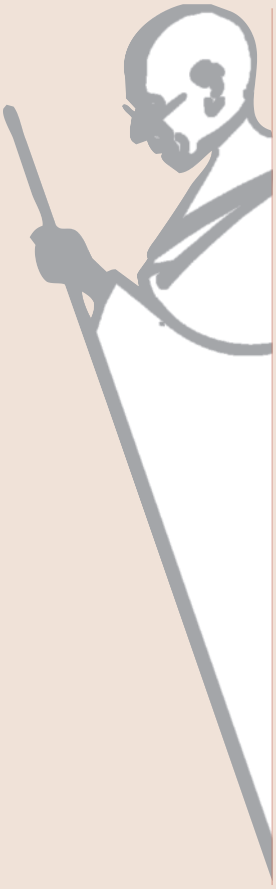

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കൊരു മാന്ത്രികസൂക്തം തരാം. നിങ്ങൾ സംശയഗ്രസ്തരാകുമ്പോഴോ അഹന്ത നിങ്ങളിൽ അതിരുകവിയുമ്പോഴോ ഈ ഒരു ഉപായം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി.

നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവച്ച് ഏറ്റവും ദരിദ്രനായ, നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യന്റെ മുഖം സങ്കൽപ്പിച്ചുനോക്കുക. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം അയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുമോ എന്ന് സ്വയം ചോദിച്ചുനോക്കുക. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടാകുമോ? അതയാൾക്ക് അയാളുടെ ജീവിതഭാഗധേയങ്ങളുടെ മേൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാക്കി ക്കൊടുക്കുമോ? മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആധ്യാത്മികമായും ശാരീരികമായും പട്ടിണികിടക്കുന്ന കോടിക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് സ്വരാജ്യം നേടുന്നതിന് അത് സഹായകമാകുമോ?

അപ്പോൾ സംശയങ്ങളില്ലാതാകുന്നതായും അഹന്ത അലിഞ്ഞുപോകുന്നതായും നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടും.

ഗാന്ധിസാഹിത്യസംഗ്രഹം (ഗാന്ധിജി)

വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ കാലത്തെ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ ഈ ആശയത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

കാളകൾ

തോളത്തു ഘനം തൂങ്ങും വണ്ടിതൻ തണ്ടും പേറി-
ക്കാളകൾ മന്ദം മന്ദമിഴഞ്ഞു നീങ്ങീടുമ്പോൾ
മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള മാനുഷാകാരം പൂണ്ടി-
ട്ടറ്റത്തു വണ്ടിക്കയ്യിലിരിപ്പൂ കൂനിക്കൂടി.
തോളുകൾ കുനിഞ്ഞിട്ടുണ്ടവന്നും, സ്വജീവിത-
നാളുകൾ തൽകണ്ഠത്തിലേറ്റിയ നുകം പേറി.
കാലുകൾ തേഞ്ഞിട്ടുണ്ടിന്നവന്നും നെടുനാള-
ക്കാലത്തിൻ കരാളമാം പാതകൾ താണ്ടിത്താണ്ടി.
ദുർവിധി കുടിച്ചെന്നും മിഴിനീർ വറ്റിക്കയാൽ
നിർവികാരങ്ങളാണാക്കണ്ണുകൾ നിർജീവങ്ങൾ.
മന്നിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രഹരം സഹിക്കയാൽ
പുണ്ണുകൾ പടർന്നിട്ടുണ്ടവന്നും കരൾക്കാമ്പിൽ.
ഒട്ടേറെക്കാലം മുമ്പിലച്ചെറുപഞ്ഞക്കുടിൽ-
ത്തൊട്ടിലിൽ കൈക്കുഞ്ഞായിപ്പിറന്ന കാലം മുതൽ,
ലക്ഷ്യമെ,ങ്ങറിയാതെ, മൃത്യുവിൻ ഭയാനക-
ശിക്ഷയിൽബ്ഭയം പൂണ്ടു കാൽക്ഷണം പതറാതെ,
ജീവിതം കയറ്റിയോരുൽക്കടബ്ഭാരം തിങ്ങു-
മാവണ്ടി വലിക്കയാണിസ്സാധു നാളിൽ നാളിൽ!
ഗ്രാമവീഥിയിൽ, നേരം വെളുക്കെ,ക്കുടം പേറി,
ത്താമരക്കുളം നോക്കിക്കന്യമാർ ഗമിക്കുമ്പോൾ,
പുഞ്ചയ്ക്കു വെള്ളം തേവും കൃഷിക്കാർതൻ ശുദ്ധമാം
നെഞ്ചുകൾ സംഗീതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റീടുമ്പോൾ,
ഉച്ചയ്ക്കു വഴിവക്കിൽപ്പേരാലിൻ ചുവട്ടിലായ്
സ്വച്ഛനിദ്രയിൽ മുങ്ങിപ്പഥികർ ശയിക്കുമ്പോൾ;
ചാഞ്ഞിടും കരിക്കൊടിവള്ളിയിലൂഞ്ഞാലാടി-
ക്കാഞ്ഞിരമരത്തോപ്പിൽ തത്തകൾ ചിലയ്ക്കുമ്പോൾ,

അന്തിയിൽ, വിഷക്കാവിൽ, വെളിച്ചമകറ്റുവാൻ
ദുർമ്മന്ത്രവാദം ചെയ്യും മൂങ്ങകൾ മൂളീടുമ്പോൾ,
അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിതൻ ഗുഹകളെ-
യലറും തെണ്ടിപ്പട്ടി'യോളി'യാൽ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
കണ്ടിടാറുണ്ടു ഞാനാക്കിഴവൻ വണ്ടിക്കാരൻ
വണ്ടിയും തെളിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിങ്ങു ചരിപ്പതായ്.
മിണ്ടുകില്ലൊന്നും തന്നെ മിഴിയും ചുണ്ടും; വണ്ടി-
ത്തണ്ടിന്റെ ദയാർഹമാം ഞരക്കം മാത്രം കേൾക്കാം.
കാളകൾ ചരിക്കുന്നു മന്ദമായ്; 'ത്തെളിക്കുന്ന
കാള'യും ചലിക്കുന്നിതാവിധമെന്നും തന്നെ!
ഒട്ടേറെയപൂർവമായ്ക്കേട്ടിടാം, വണ്ടിക്കാരൻ -
ചാട്ടവാറുലയ്ക്കവേ മൂളുന്ന പാട്ടൊന്നേവം:
"നാടകമേ....യുലകം; നാളെ, നടപ്പതേ -
യാരറിവാർ - ഒരു നാടകമേ....യുലകം!"
ഒരു നാൾ ഗ്രാമവീഥി തന്നിലായ്ക്കണ്ടൂ ഞാനെൻ
കരളു നടുങ്ങവേയിമ്മട്ടാമൊരു രംഗം:
നാലുപേർ - അല്ലാ - നാലു കാളകൾ - പഴന്തുണി
മൂടിയ മരക്കട്ടിൽ പേറി മുന്നേറീടുന്നു!
കട്ടിലിൽ - ത്തുണിക്കുള്ളിൽക്കിടപ്പൂ തൻ ചൈതന്യം
വറ്റിയ 'വണ്ടിക്കാള'- പണ്ടത്തെ വണ്ടിക്കാരൻ!
കണ്ണുനീർ ചൊരിഞ്ഞീലാ ചുറ്റിലും മിത്രാദികൾ;
വിണ്ണിലായ് വിഷാദത്തിൻ വിലാപം പടർന്നീലാ.
തോളത്തു ഘനം തൂങ്ങും കട്ടിലും പേറിക്കൊണ്ടു
കാളകൾ നാലും മാത്രമിഴഞ്ഞു മുന്നേറുന്നു.

ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും (പി. ഭാസ്കരൻ)

23D4JR

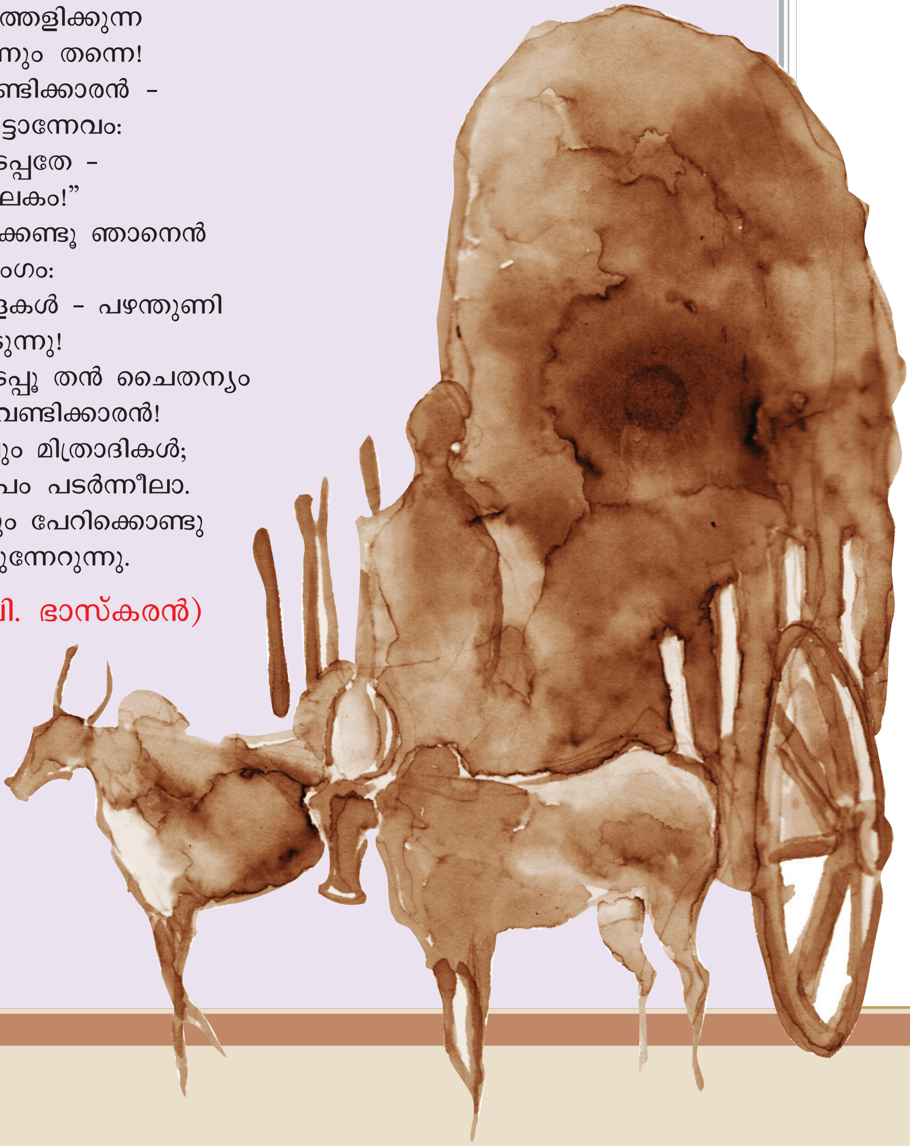

- "മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള മാനുഷാകാരം പൂണ്ടി-
  ട്ടറ്റത്തു വണ്ടിക്കയ്യിലിരിപ്പൂ കൂനിക്കൂടി"

വണ്ടിക്കാരനെ മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള എന്നു വിളിക്കാൻ കാരണമെന്ത്? ചർച്ചചെയ്യുക.

- 'കരിക്കൊടിവള്ളിയിലൂഞ്ഞാലാടുന്ന തത്ത'
  'മന്ദം മന്ദമിഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കാള'
  'താമരക്കുളം നോക്കി ഗമിക്കുന്ന കന്യമാർ'

ജീവിതത്തിന്റെ ചലനാത്മകത ദൃശ്യമാക്കുന്ന സൂചനകളാണിവ.
ഈ ചലനാത്മകതയെ കവിതയുടെ പ്രമേയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

- "അന്തിയിൽ, വിഷക്കാവിൽ വെളിച്ചമകറ്റുവാൻ
  ദുർമ്മന്ത്രവാദം ചെയ്യും മൂങ്ങകൾ മൂളീടുമ്പോൾ
  അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിതൻ ഗുഹകളെ-
  യലറും തെണ്ടിപ്പട്ടി'യോളി'യാൽ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ"

ഈ അന്തരീക്ഷസൃഷ്ടി കവിതയുടെ ഭാവവുമായി എങ്ങനെ ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നു? വിശകലനം ചെയ്യുക.

- • "നാലുപേർ-അല്ലാ-നാലു കാളകൾ, പഴന്തുണി
  മൂടിയ മരക്കട്ടിൽ പേറി മുന്നേറീടുന്നു!
  കട്ടിലിൽത്തുണിക്കുള്ളിൽക്കിടപ്പൂ തൻ ചൈതന്യം
  വറ്റിയ 'വണ്ടിക്കാള'-പണ്ടത്തെ വണ്ടിക്കാരൻ!"

  • "തോളത്തു ഘനം തൂങ്ങും കട്ടിലും പേറിക്കൊണ്ടു
  കാളകൾ നാലും മാത്രമിഴഞ്ഞു മുന്നേറുന്നു."

  - ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന കാളകളെക്കുറിച്ച്, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് കവിക്കുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് എന്താണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

- • "പുഞ്ചയ്ക്കു വെള്ളം തേവും കൃഷിക്കാർതൻ ശുദ്ധമാം
  നെഞ്ചുകൾ സംഗീതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റീടുമ്പോൾ"

  കാളകൾ (പി. ഭാസ്കരൻ)

  "പാടത്തുപോയ് പാംസുലപാദചാരി
  കൃഷീവലൻ വേലതുടങ്ങി നൂനം
  സോത്സാഹമായ് കാലികളെത്തെളിക്കു-
  മവന്റെ താരസ്വരമുണ്ടു കേൾപ്പൂ"

  ഗ്രാമീണകന്യക (കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻനായർ)

തൊഴിലിനോടുള്ള ആത്മസമർപ്പണം ഈ രണ്ടു കാവ്യഭാഗങ്ങളിലും കാണാനാവും. ഇന്ന് തൊഴിൽരംഗത്ത് സമർപ്പണവും മൂല്യബോധവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി മുഖപ്രസംഗം തയാറാക്കുക.

“ലോകമേ തറവാടു തനിക്കീ,ച്ചെടികളും
പുൽകളും പുഴുക്കളും കൂടിത്തൻ കുടുംബക്കാർ”

എന്റെ ഗുരുനാഥൻ (വള്ളത്തോൾ)

മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികൾ ‘കേക’ വൃത്തത്തിലാണ് രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതേ വൃത്തത്തിലാണ് ‘കാളകൾ’ എന്ന കവിതയും. രണ്ടു കവിതകളും ഭാവപൂർണതയോടെ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുക.

- “കേവലമൊരു കാലിച്ചെറുക്കൻ ഞാനെന്നിട്ടും
കേശവാ, നീയെന്തെന്നെയിത്രമേൽ സ്നേഹിക്കുവാൻ”

  ഓർമ്മയ്ക്കു താലോലിക്കാൻ (യൂസഫലി കേച്ചേരി)

- “വായനക്കാർക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ സങ്കല്പ-
വായുവിമാനത്തിലേറിയാലും
പ്രീതരായ് സഞ്ചാരം ചെയ്യാം നമുക്കൽപ്പം
ഭൂതകാലാകാശവീഥിയിങ്കൽ”

  കിളിക്കൊഞ്ചൽ (വള്ളത്തോൾ)

- “പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പതും കേൾക്കാതെ
പാടത്തു പുഞ്ചയ്ക്കു തേവുന്നു രണ്ടുപേർ”

  പടയാളികൾ (വൈലോപ്പിള്ളി)

കവിതാഭാഗങ്ങൾ താളത്തിൽ ചൊല്ലിനോക്കൂ. എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കണ്ടെത്താനായോ? എന്തുകൊണ്ട്? വിശദമാക്കുക.

23LZLE

23VVN2

പദകോശം

ആകാരം	- രൂപം
ഉൽക്കടം	- വർധിച്ച
ഓളി	- ഓരി, കൂവൽ
കരാളം	- ഭയങ്കരം
ഘനം	- ഭാരം
പഞ്ഞം	- ക്ഷാമം
പുഞ്ചക്കൃഷി	- മേടമാസത്തിലെ കൃഷി
പ്രഹരം	- അടി
മന്ന്	- ഭൂമി
വിഷക്കാവ്	- സർപ്പക്കാവ്
സ്വച്ഛം	- സുഖമുള്ള, തെളിഞ്ഞ

സാക്ഷി

അവരെ കാണാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേ അയാൾക്കു തോന്നി, ദേശാടകയാണ്. ഇവിടത്തുകാരിയല്ല. മുഖത്തെ ഉദ്വേഗവും ക്ഷമാശീലവുമാണ് അയാളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചത്. ഇത്രമാത്രം അനാസ്ഥയിലാണോ ഈ ഓഫീസ്. ശിപായിയെ വിളിച്ചു:

“കുറേ ദിവസമായല്ലോ ആ സ്ത്രീ തിണ്ണയിൽ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലേ? അവരോട് വരാൻ പറയൂ.”

അവർ വന്നു.

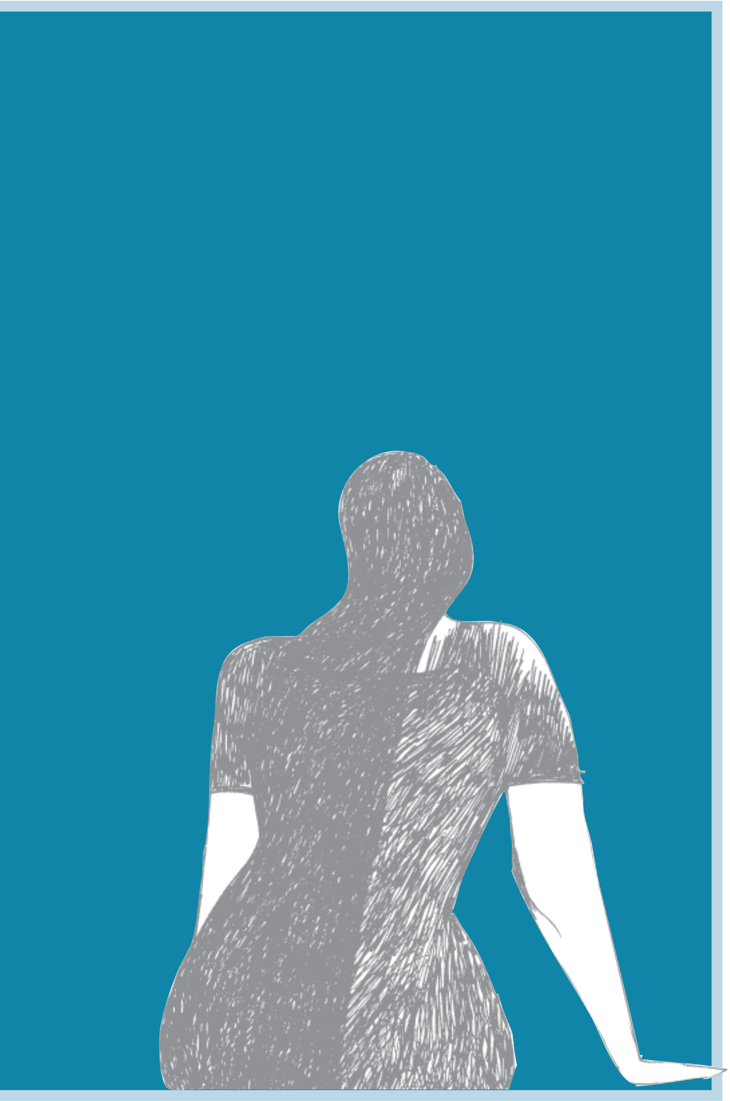

"അഞ്ചാറു ദിവസമായല്ലോ ഈ തിണ്ണയിൽ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. എന്താ കാര്യം?"

"എനിക്കൊരു മാര്യേജ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വേണം."

"അതിനു മാര്യേജ് ഇവിടെ റജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?"

"എല്ലാവരും ഇങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞാലോ? സാറാണ് ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചത്."

"ക്ഷമിക്കണം, ഓർമ്മവരുന്നില്ല."

"അമ്പലത്തിൽ വച്ചാണു കെട്ട് നടന്നത്. അവിടെ കല്യാണത്തിന് ഒരു രേഖയും കാണില്ല. ഈ ടൗൺഷിപ്പ് ഓഫീസിൽ വന്നാണു മാര്യേജ് റജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്. ഓണക്കാലമായിരുന്നു. ഈ ഓഫീസിലെ എല്ലാവർക്കും ഓണസദ്യയും തന്നിരുന്നു."

അയാൾക്കെല്ലാം നന്നായി ഓർമ്മവരുന്നു. ഈ ഓഫീസിലാകെ വെട്ടിത്തിളങ്ങി നിന്ന നവവധൂവരന്മാർ.

"ഗുജറാത്തിൽ എവിടെയോ ജോലിയായിരുന്നില്ലേ?"

"അതെ, ജാംനഗറിൽ."

"പേരു മറന്നു?"

"എന്റെ പേര് ഉമ. ഭർത്താവിന്റെ പേര് പരമേശ്വരൻ. സാറ് അന്ന് ഒരു സംസ്കൃതശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട്, 'ഇന്നുവരെ ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും ഐഡിയൽ കപ്പിൾസ്' എന്നാണു പറഞ്ഞ ത്."

അപ്പോഴും അയാൾ അതുതന്നെ ഓർത്തു- പരമേശ്വരന്റെ തപസ്സ്? ഉമാമുഖം കണ്ണുകളാൽ നുകർന്ന്. ഏതാണു ചൊല്ലിയ സംസ്കൃത ശ്ലോകമെന്ന് ഓർക്കുന്നില്ല.

പക്ഷേ, അന്നത്തെ ചിരിക്കുടുക്കയായ ഉമ ഇന്നിങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയിലെത്തി! ഒരു സിറിഞ്ച് വച്ചു വലിച്ചെടുത്തതുപോലെ അവൾ ഉണങ്ങിയിരുന്നു. വസ്ത്രങ്ങൾ പോലും ഓജസ്സറ്റിരിക്കുന്നു. വൈധവ്യത്തിന്റെ വിളർച്ച?

"ഞാൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തയാറാക്കിവച്ചിരുന്നല്ലോ. രാവിലെ വന്നു വാങ്ങാമെന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ?"

"ആകെ തിരക്കിലായിരുന്നു. നിറയെ കുടുംബസൽക്കാരങ്ങളും. അന്നതിന്റെ ആവശ്യം തോന്നിയതുമില്ല."

"ഇപ്പോൾ ഇത്ര അത്യാവശ്യം വന്നത്?"

"കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കാനാണ്. മുപ്പത്തിയൊന്നാം തീയതിയാണു കേസ്. ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് മാത്രമേ ഇനി രക്ഷയുള്ളൂ. സാക്ഷിത്തെളിവൊന്നും ശരിയായില്ല."

അയാൾ ഓർത്തു- മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ എന്തെങ്കിലും ക്ലെയിംസിന്റെ കേസായിരിക്കും.

“ഇനി കേസ് ഒരിക്കലും നീട്ടില്ല. ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് മാത്രം ഹാജരാക്കിയാൽ മതി.”

ഏറിയ ദുഃഖത്തോടെയാണ് അവൾ അതു പറഞ്ഞത്.

“ഇങ്ങനെ ഒരു കേസ് വരാൻ കാരണം? മറ്റാരെങ്കിലും ക്ലെയിമെന്റ്സ് ഉണ്ടോ?”

ചോദിച്ചത് ഒട്ടും മനസ്സിലാകാതെ അവൾ മിഴിച്ചു നിന്നു.

“സാറ് എന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ഇതു മേട്രിമോണിയൽ കോടതിയിലെ കേസാണ്. കേസിൽ എന്റെ ഭർത്താവ് അവിടത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വക്കീലിനെവച്ചു വാദിക്കുന്നത്, ഞാൻ അയാളുടെ ഭാര്യയേ അല്ല, നിയമാനുസൃതം അങ്ങനെ ഒരു വിവാഹം നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണ്.” അയാൾക്കെല്ലാം അവിശ്വസനീയമായി. അന്ന് ഇവിടെ വിവാഹം റജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വന്ന നിമിഷങ്ങൾ. എന്തുമാത്രം ഒത്തിണങ്ങിയവർ; പക്വത വന്നവരും. കുറഞ്ഞ കാലംകൊണ്ടുതന്നെ അതിന്റെയെല്ലാം കണ്ണികളറ്റെന്നോ!

“എന്തേ, ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കാൻ?”

“സംഭവിച്ചൂന്നു മാത്രം കരുതിയാൽ മതി.”

അവൾ തലതാഴ്ത്തി ഇരുന്നു തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

“ഇങ്ങനെയൊക്കെ വാദിക്കുമെന്ന് ഒരിക്കലും കരുതിയില്ല.”

“പുറത്തു ചെന്നിരുന്നോളൂ, ഞാൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എടുപ്പിച്ചുതരാൻ പറയാം. എനിക്കു പേഴ്സണലായി അറിയാവുന്ന കാര്യമല്ലേ?”

അയാൾ മണിയടിച്ച് സെക്ഷൻ ക്ലാർക്ക് രവീന്ദ്രനാഥിനെ വിളിച്ചു.

“എന്താ രവീ പ്രശ്നം? ആ സ്ത്രീ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ എക്സ്ട്രാക്റ്റിനു വേണ്ടി ദിവസം അഞ്ചാറായല്ലോ കുത്തിയിരിപ്പു തുടങ്ങിയിട്ട്. മനുഷ്യരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിന് ഒരതിരു വേണ്ടേ?”

“തൊണ്ണൂറിലെ റജിസ്റ്ററാണ്. പിള്ളസാറിന്റെ കാലത്തെ റജിസ്റ്റർ. ഇവിടെ മുഴുവൻ തിരഞ്ഞു. ഇനി താലൂക്ക് ഓഫീസിലേക്കെങ്ങാനും കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്തോ. ഞാൻ നാളെ താലൂക്ക് ഓഫീസിൽ പോകുന്നുണ്ട്. അവരോട് അവിടെ വരാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കിട്ടിയാൽ അവിടെ നിന്നും കൊടുത്തുവിടാം.”

അയാൾ ആ സ്ത്രീയെ വിളിപ്പിച്ചു.

“നാളെ താലൂക്ക് ഓഫീസിൽ ചെന്നാൽ മതി. താലൂക്ക് ഓഫീസ് അറിയോ?”

“ഞാൻ കുറേ വർഷങ്ങളായി ഇവിടെ ഇല്ലല്ലോ. അതു സാരമില്ല. ഞാൻ അന്വേഷിച്ച് എത്തിക്കോളാം.”

അവർ ഓഫീസ് വിട്ടിറങ്ങിയപ്പോൾ രവീന്ദ്രനാഥ് തന്റെ ചേംബറിലേക്കു വന്നു.

"സാറ് എന്തിനാ ആ സ്ത്രീടെ കാര്യത്തില് ഇത്ര താൽപ്പര്യം കാണിക്കുന്നത്?"

"എന്തു താൽപ്പര്യം?"

അയാൾ ശബ്ദം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

രവീന്ദ്രനാഥ് നിന്നു വിളറുന്നു:

"ആ സ്ത്രീ അമ്പേ പെശകാണു സാർ."

രവീന്ദ്രനാഥിന്റെ വിളറിയ മുഖവും വാക്കുകളും അയാളെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതനാക്കി:

"ആരു പറഞ്ഞു?"

"അവരുടെ ഭർത്താവ് നല്ല ഡീസന്റ് പാർട്ടിയാണ്. രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. സാറിനെ കണ്ടു പരിചയപ്പെടണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാറ് മീറ്റിങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കുകയായിരുന്നു."

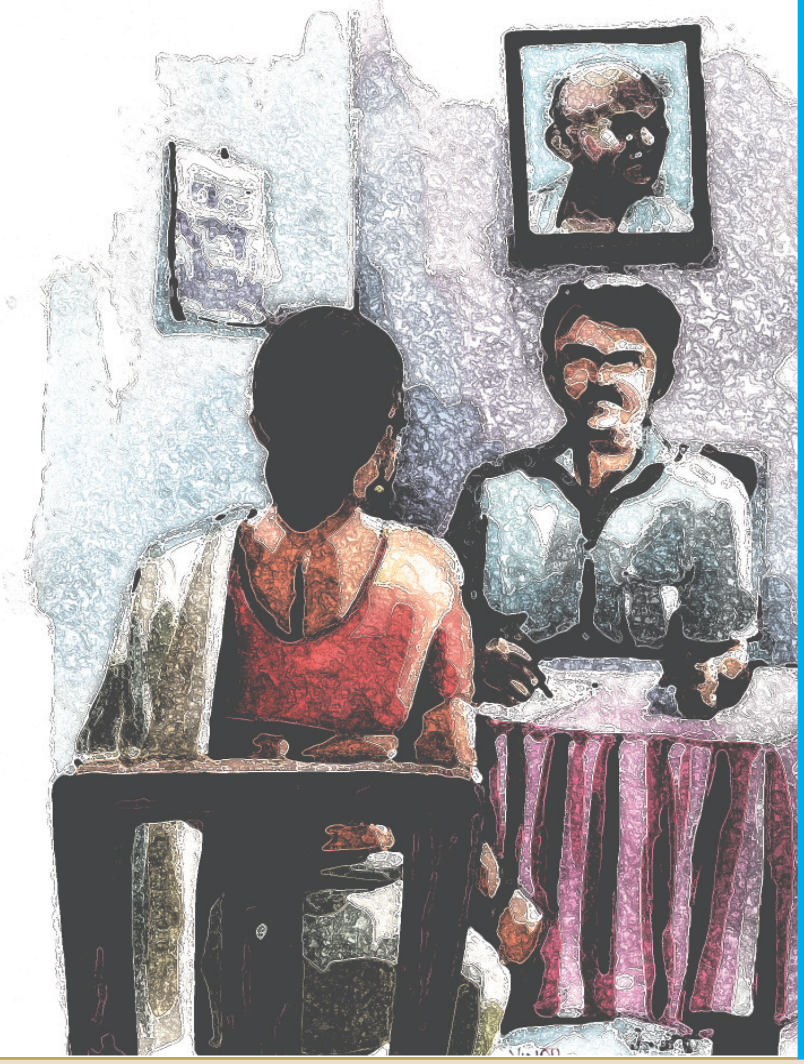

അയാൾ ഓർത്തു. രണ്ട് ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ് ഒരു വെളുത്ത കാറിൽ ഒരപരിചിതൻ ഈ ഓഫീസിൽ വന്നിരുന്നു. ലീവ് എഴുതിവച്ച് രവീന്ദ്രനാഥ് ഓഫീസിൽനിന്ന് അയാളോടൊപ്പം കാറിൽ കയറിപ്പോയതുമെല്ലാം.

"രവീന്ദ്രനാഥിന് അയാളെ മുമ്പു പരിചയമുണ്ടോ?"

"ഏയ്, ഇവിടെവച്ചു കണ്ട പരിചയം മാത്രം."

"രവീന്ദ്രനാഥിനറിയാമോ അവർ തമ്മിലുള്ള കേസ് എന്താണെന്ന്?"

"അറിയില്ല."

രവീന്ദ്രനാഥൻ അതു പറഞ്ഞതു കളവാണെന്നു മുഖം അറിയിച്ചു.

"വിവാഹബന്ധംതന്നെ നടന്നിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ പിന്നെ അവരെപ്പറ്റി നല്ലതു പറയുമോ?"

അൽപ്പനേരം ഓർത്തിരുന്നിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു: "ഇനി സ്വഭാവം മോശമാണെന്നു തന്നെയാവട്ടെ. അവൾ ചോദിക്കുന്നത് കോൺഡക്റ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റല്ലല്ലോ. ഇവിടെ വച്ചു നിയമാനുസൃതം റജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിന്റെ എക്സ്ട്രാക്റ്റ്. അതിന് ഒരു വ്യക്തിക്ക് അർഹതയില്ലേ?"

“ഉണ്ട് സാർ. അതു കൊടുക്കണം സാർ. അതല്ലേ ഇത്ര പാടുപെട്ടു തിരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? നാളെ റ്റി.പി.ഒ. ഓഫീസിലും തിരയും.”

പിറ്റേന്നാൾ രാവിലെ രവീന്ദ്രനാഥ് ഓഫീസിലിരിക്കുന്നു.

“രവീന്ദ്രനാഥ് റ്റി.പി.ഒ. ഓഫീസിൽ പോകുന്നു എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“ഇവിടെ രണ്ടു വീടുകൾക്കു നമ്പർ ഇട്ടുകൊടുക്കണം. രണ്ടു ദിവസമായി ആളുകൾ നടക്കുന്നു.”

“ഏഴ്, എട്ട് ദിവസമായില്ലേ ആ സ്ത്രീ നടക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. അവരെ റ്റി.പി.ഒ. ഓഫീസിലേക്കും നടത്തിച്ചു. താൻ ഇവിടെയും. വെറുതെയല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട്?”

രവീന്ദ്രനാഥ് ബാഗുമെടുത്തു പുറത്തിറങ്ങി.

“സാറ് ഇതു പറഞ്ഞതു നന്നായി. ഞാൻ ആ കാര്യം ആകെ മറന്നു.”

കുറച്ചുദൂരം നടന്നിട്ട് തിരിച്ചു വന്നു.

“കുടയെടുക്കാൻ മറന്നു.”

പിന്നെ അവിടെ നിന്നു തിരിഞ്ഞു:

“പിന്നെ, വീട്ടുനമ്പർ ഇടാൻ വരുന്നവർ?”

“ഞാൻ അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കാം. നാളെ വരട്ടെ. ഈ ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് അവരുടെ വീടൊന്നും ഒലിച്ചുപോകില്ല.”

രവീന്ദ്രനാഥ് കുട നിവർത്തി വില്ലുകൾ പരിശോധിച്ചു നിന്നു.

“കുടയ്ക്കു കേടുണ്ടെങ്കിൽ വഴിയരികിൽ എത്രയോ കുട റിപ്പയർക്കാരെ കിട്ടും. വേഗം പോകൂ.”

രവീന്ദ്രനാഥ് വേഗം ഇറങ്ങി നടന്നു.

പിറ്റേന്നാൾ ഉച്ചയോടെയാണ് ഓഫീസിൽ എത്തിയത്. അവർ പുറത്തു തിണ്ണയിൽ തൂണും ചാരി ഇരിക്കുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാവാം, ഇരിപ്പ് ഉറയ്ക്കുന്ന ഒരു ഇരിപ്പിടം ഇതിനകം അവർ സ്വയം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ ചേംബറിലേക്കു നടന്നു. അവർ തന്റെ ചേംബറിനു നേരെ നടന്നു വരുന്നു. അവരുടെ നടത്തത്തിന് ഒരു താളമുണ്ടായിരുന്നു. കാലുകൾക്കു വലുപ്പച്ചെറുപ്പമുണ്ടോ? അതോ, ചെരുപ്പിന്റെ ഹീലുകൾ ചെറുതായതുകൊണ്ടോ? ആദ്യം വന്നപ്പോൾ ഹൈഹീൽ ചെരുപ്പുകളിൽ നൃത്തഭംഗിയോടെ ചവിട്ടിയിരുന്നു. ഒപ്പം ശിരസ്സെടുപ്പും ഉയരത്തിലായിരുന്നു. വന്നപാടെ അവർ കരയാൻ തുടങ്ങി.

“അവിടെ രജിസ്റ്ററൊന്നും എത്തിയിട്ടില്ല. ആപ്പീസിൽ എല്ലാവരും പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മാത്രം സൂക്ഷിക്കേണ്ട രജിസ്റ്റർ എങ്ങനെ അവിടെ വരും. എല്ലാവരും പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കുന്നു. ആകെ വഷളായി.”

“രവീന്ദ്രനാഥ് അവിടെ വന്നില്ലേ?”

“ഇല്ല. അമ്മയ്ക്കു പ്രഷർ പെട്ടെന്നു കൂടി, ഡോക്ടറെ കാണിക്കാൻ പൂവ്വാണന്നു ഫോൺ ചെയ്തിരുന്നു.”

അയാൾക്കൊന്നും മറുപടി പറയാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ മാത്രം സൂക്ഷിക്കേണ്ട റജിസ്റ്റർ അവിടെ പോകേണ്ടതില്ലെന്നും അയാൾക്കു ബോധ്യമായി.

“എന്താ അവരുടെയൊക്കെ ഒരു പരിഹാസച്ചിരി? കുത്തുവാക്കും നോട്ടവും. ഒരാൾ മാത്രം നല്ല മര്യാദയായി വർത്തമാനം പറഞ്ഞു. കുറച്ചു പ്രായം ചെന്ന ഒരാൾ. നേരം വൈകിയില്ല്യേ, ഞാൻ സ്കൂട്ടറിൽ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു പോയി വിട്ടുതരാമെന്നു പറഞ്ഞു.”

അയാൾ ഒന്നറിയാൻ ചോദിച്ചു: “ആ ഓഫീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ആളാണോ?”

“ലീവിലാണെന്നു പറഞ്ഞു. നല്ല ഉയരത്തിൽ ഒരു പെർഫക്ട് ജെന്റിൽമാൻ ഫെയിസുള്ള ഒരാൾ. എല്ലാവരും അയാളെ മോഹു ഏട്ടൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു.”

അയാൾ അമ്പരന്നു. മോഹനനാണ്. ഭാര്യയെ കഴുത്തു ഞെരിച്ചു കൊന്ന കേസിൽ പ്രതിയാണ്. സസ്പെൻഷനിൽ കഴിയുന്നു. കേസിന്റെ വിചാരണ ഏതുവരെ എത്തിയെന്നറിയില്ല.

“ശരി ഇരിക്കൂ. രവീന്ദ്രനാഥ് വരട്ടെ.”

“മുപ്പത്തിയൊന്നാം തീയതിയാണു കേസ്. അടുത്തമാസം എട്ടാം തീയതി വരെയുള്ള സ്ലീപ്പർ ബുക്കിങ് കഴിഞ്ഞു. ബസ്സിൽ പോകാൻ കഴിയുമോ എന്തോ? നാളെ വൈകുന്നേരമെങ്കിലും പുറപ്പെടണം. ഈ കാര്യം രവീന്ദ്രനാഥ് സാറിനോട് എത്രയോ പറഞ്ഞതാണ്.”

അയാൾ രവീന്ദ്രനാഥിനെ വിളിപ്പിച്ചു.

ജൂനിയർ സൂപ്രണ്ടാണു വന്നത്.

“രവീന്ദ്രൻ സാറ് നാലുദിവസത്തെ ലീവിന് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“ശരി, നിങ്ങൾ പുറത്തുപോയി ഇരിക്കൂ. പോവരുത്. ഞാൻ വിളിക്കാം.”

അയാൾക്കു ദുഃഖം തോന്നി. സർക്കാർ ഓഫീസിൽനിന്ന് അർഹതപ്പെട്ട ഒരു കാൽപ്പായ കടലാസിനുവേണ്ടി ഒരു ജീവിതം കരിയിലപോലെ പാറുന്നു.

അവർ പുറത്തേക്കു പോയി. തിണ്ണയിൽ ഇരുന്നു. പൂപ്പൽ കുടകൊണ്ടു തുടച്ചു. തൂണിൽ തല ചാരിയിരുന്നു. അയാൾക്ക് അവരിൽനിന്നു കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ അറിയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശിപായിയെ വിട്ട് അവരെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ വന്നു.

“ഇരിക്കൂ.”

അവർ ഇരുന്നു.

“എനിക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയണമെന്നുണ്ട്.”

അവർ നെറ്റിചുളിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവർ പൊട്ടുതൊടാറില്ല. പക്ഷേ, നെറ്റി ചുളിക്കുമ്പോൾ പുരികങ്ങൾ ചേരുന്നതിനു മുകളിലെ ചുളിവുകൾക്ക് ഒരു ചാന്തുപൊട്ടിന്റെ ആകൃതിതന്നെയായിരുന്നു.

“ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വേറെ വേറെ താമസിക്കുന്നു, അല്ലേ?”

"അതെ. മൂന്നുവർഷത്തിനു മേലെയായി. ഞാൻ ഡോക്ടർ സുശീല നയ്യാർ ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിക്കുന്നു."

"കുട്ടികളോ?"

"ഞങ്ങൾക്കു കുട്ടികളില്ല. ഇതിന്റെയെല്ലാം തുടക്കം അതിൽനിന്നായിരുന്നു. പോയിക്കാണാത്ത ഡോക്ടർമാരില്ല."

"ആരുടെ ഡിഫക്റ്റ് ആണെന്നാ പറഞ്ഞത്?"

"രണ്ടുപേർക്കും ഒരു ഡിഫക്റ്റും ഇല്ലെന്നു തീർത്തു പറയുന്നു. എന്നിട്ടും ആ മനുഷ്യനു വേറെ കല്യാണം കഴിക്കണം, കുട്ടികളുണ്ടാവാൻ. അതിനു ഞാൻ അനുവാദം കൊടുക്കണം. ഞാൻ പറഞ്ഞത്, 'ഇംപോസിബിൾ ഏസ് ലോങ് ഏസ് അയാം എലൈവ്'. പിന്നെ വാക്കേറ്റമായി, വഴക്കായി. ഞാൻ മാറിത്താമസിച്ചു. പിന്നെ കേസായി. ഒടുവിൽ എന്നെ കല്യാണമേ കഴിച്ചില്ലെന്ന വാദവും."

അവരുടെ ശബ്ദം ഒരു ഓഫീസിന്റെ ശാന്തത തകർക്കുന്നു.

"ശരി, പോയി പുറത്തു ചെന്നിരുന്നോളൂ."

അയാൾ ജൂനിയർ സൂപ്രണ്ടിനെ വിളിപ്പിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ഇന്നുതന്നെ ഇവരുടെ മാര്യേജ് സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ എക്സ്ട്രാക്റ്റ് ഇവർക്കു കൊടുക്കണം. നിങ്ങളും ഒരു സ്ത്രീയല്ലേ. എന്താ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ ധർമ്മത്തിൽ നിങ്ങൾ താൽപ്പര്യം കാണിക്കാത്തത്?"

ഇന്നുവരെ ജൂനിയർ സൂപ്രണ്ട് ഇത്ര അനാദരവോടെ നോക്കിയിട്ടില്ല.

"സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും കാര്യം വിടൂ. അതാണു കാര്യമെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. "

ജൂനിയർ സൂപ്രണ്ടിന്റെ ഭാവപ്പകർച്ച എന്തിന്റെ സൂചനയെന്നറിഞ്ഞില്ല.

അയാൾ പറഞ്ഞു: "സാമൂഹ്യവും സ്ത്രീവിമോചനവുമൊക്കെ വിടൂ. ഇവരുടെ മാര്യേജ് സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ എക്സ്ട്രാക്റ്റ് കൊടുക്കണം."

"അതൊക്കെ രവീന്ദ്രനാഥ് ഡീൽ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. നാലുദിവസത്തേക്കു രവീന്ദ്രൻ സാറ് ലീവിലാണ്."

"രവീന്ദ്രനാഥ് ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വന്നില്ലെന്നു വയ്ക്കുക. അർഹതപ്പെട്ട സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആർക്കും കൊടുക്കേണ്ടെന്നാണോ? ഈ ഓഫീസിലെ മുഴുവൻ സ്റ്റാഫും ഒന്നിച്ചു തെരഞ്ഞാലും വേണ്ടില്ല. ഇന്നു നാലുമണിക്കകത്ത് അവർക്ക് അതു കൊടുത്തേ പറ്റൂ." എന്തോ, ആ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം പോലും ഓഫീസിന്റെ മേൽക്കൂരയിളക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു. എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു തെരച്ചിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പൊടിമൂടിയ റാക്കുകളിലെ പൊടി പലരെയും ഇടതടവില്ലാതെ ചുമപ്പിച്ചു. ഡസ്റ്റ് അലർജി എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ഒഴിയുന്നവർ പോലും ഭയന്നു.

അയാൾ അവരെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "എവിടെയെങ്കിലും പോകാനുണ്ടെങ്കിൽ പോയിട്ടു വന്നോളൂ."

"ഈ ഓഫീസ് ഒഴികെ ഈ ലോകത്തിൽ എനിക്ക് എവിടെ പോകാനാ?" വേരോടിയുറച്ചതുപോലെ അവർ അനങ്ങാതിരുന്നു.

ഉച്ചയ്ക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോകുമ്പോഴും അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവർ ഒരളുക്ക് തുറന്നുകൊണ്ട് വറുത്ത ചോളം തിന്നുന്നു; വളരെ യാന്ത്രികമായി. രുചിയോടെയായിരുന്നില്ല. അയാൾ ഊണു കഴിച്ചു തിരിച്ചു വന്നപ്പോഴും അവരുടെ ചോളം അളുക്ക് മൂടിയിരുന്നില്ല.

ഓഫീസിലെ തെരച്ചിൽ പലരും ഒരനുഷ്ഠാനം പോലെ ശീലപ്പെടുത്തുന്നു. പുറത്തെ വരാന്തയിലെ പരാതിക്കാർ ഒന്നുമറിയാതെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പരാതിയിലെ തീർപ്പിനാണ് ആ ഓഫീസ് ഇളകിമറിയുന്നതെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം.

ജൂനിയർ സൂപ്രണ്ട് തന്റെ ചേംബറിലേക്കു ഒരു റജിസ്റ്ററുമായി വായുവേഗത്തിൽ വന്നു.

“തൊണ്ണൂറു - തൊണ്ണൂറ്റി ഒന്നിലെ റജിസ്റ്റർ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുഴുവൻ നോക്കി. ഇവരുടെ മാര്യേജ് റജിസ്റ്റർ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല.”

അയാൾ റജിസ്റ്റർ വാങ്ങി, ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് റജിസ്റ്ററിന്റെ ഓരോ ഏടും മറിച്ചു. വീണ്ടും വീണ്ടും വെള്ളം തൊട്ട് ഏടുകൾ എണ്ണിമറിച്ചു.

കനത്ത ദുഃഖത്തോടെ ഒന്നറിഞ്ഞു. മൂകനായി അതേറ്റു വാങ്ങി. അമർഷത്തിനും അർഥം കാണാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ.

റജിസ്റ്ററിൽ രണ്ട് ഏടുകൾ മിസ്സിങ് ആയിരുന്നു. എല്ലാം പൂർണമായി ബോധ്യമായപ്പോൾ അയാൾ ശിപായിയെ വിട്ട് അവരെ വിളിപ്പിച്ചു.

“റജിസ്റ്റർ കിട്ടി. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മാര്യേജ് റജിസ്റ്റർ ചെയ്തതായി ഈ റജിസ്റ്ററിൽ ഇല്ല.”

അവർ അയാളെത്തന്നെ നോക്കി നിന്നു; തളയ്ക്കപ്പെട്ട മൃഗത്തിന്റെ വന്യമായ നോട്ടം.

ശ്രീരാമന്റെ കഥകൾ (സി. വി. ശ്രീരാമൻ)

245RPP

- “അവർ പുറത്തു തിണ്ണയിൽ തൂണുംചാരി ഇരിക്കുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാവാം, ഇരിപ്പ് ഉറയ്ക്കുന്ന ഒരു ഇരിപ്പിടം ഇതിനകം അവർ സ്വയം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.”
- “അവർ അയാളെത്തന്നെ നോക്കി നിന്നു; തളയ്ക്കപ്പെട്ട മൃഗത്തിന്റെ വന്യമായ നോട്ടം.”

ഉമ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ തീവ്രത വ്യക്തമാക്കാൻ ഈ സന്ദർഭങ്ങൾ ഉതകുന്നുണ്ടോ? വിശകലനം ചെയ്യുക.

- ഒരു ജീവിതം കരിയിലപോലെ പാറുന്നു.
- വേരോടിയുറച്ചതുപോലെ അവർ അനങ്ങാതിരുന്നു.

ഇത്തരം സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലുകൾ സന്ദർഭത്തിനു നൽകുന്ന സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുക.

- ഓഫീസിലെ തെരച്ചിൽ പലരും ഒരനുഷ്ഠാനംപോലെ ശീലപ്പെടുത്തുന്നു.
- റജിസ്റ്ററിൽ രണ്ട് ഏടുകൾ മിസ്സിങ് ആയിരുന്നു.

ഈ വാക്യങ്ങൾ നൽകുന്ന സൂചനയെന്ത്? നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

‘സാക്ഷി’ എന്ന ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം വിലയിരുത്തുക.

- "കനത്ത ദുഃഖത്തോടെ ഒന്നറിഞ്ഞു. മൂകനായി അതേറ്റു വാങ്ങി. അമർഷത്തിനും അർഥം കാണാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ."

  കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം വ്യക്തമാക്കുക.

- സാമാന്യസ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം (വലിയ ബുദ്ധിജീവികളായ ആളുകളെ മാറ്റിനിർത്താം) അവളുടെ നൈതികത ഉരുത്തിരിയുന്നത് അടുക്കളയിൽ വച്ചു വിളമ്പുന്ന നീതിബോധത്തിൽനിന്നാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നീതിബോധവുമായി, അതിനുതകുന്ന ഒരു ഭാഷയുമായി ജീവിതത്തെ ദർശിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത് പ്രകൃതിയെയും സ്ത്രീയെയും ആദിവാസികളെയും ദരിദ്ര കർഷകരെയും ദലിതരെയും ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കുമേൽ അധിനിവേശം നടത്തുന്ന പുരുഷാധിപത്യപരമായ അധികാരവ്യവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ കാലാകാലങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നതും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നതും എന്നാണ്.

  ആത്മരോഷങ്ങളും ആകുലതകളും (സാറാ ജോസഫ്)

മുകളിൽ കൊടുത്ത നിരീക്ഷണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കഥ വിശകലനം ചെയ്യുക.

പദകോശം

ഉദ്വേഗം - സംഭ്രമം
ഓജസ്സ് - ശോഭ
പക്വത - പാകംവന്ന അവസ്ഥ

24EHRC

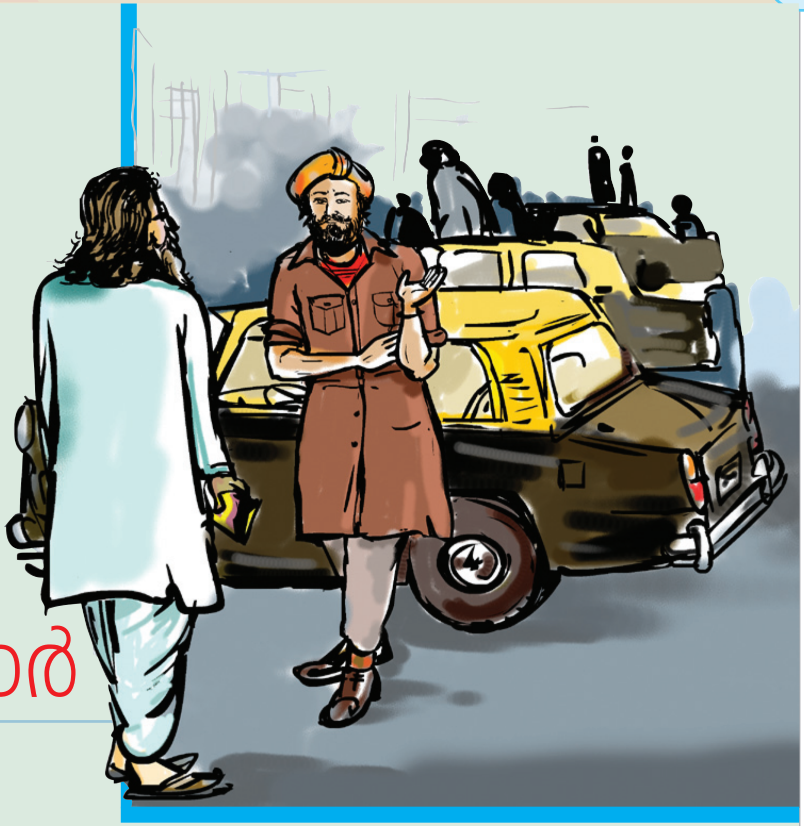

രണ്ട് ടാക്സിക്കാർ

1957– 1958 കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ ബോംബെയിലായിരുന്നു. കണ്ണു കാണാൻ കഴിയാത്ത കോളേജ്‌വിദ്യാർഥികൾക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകൊടുക്കുക, അവരെ തിയേറ്ററിൽ കൊണ്ടുപോവുക, വിനോദസഞ്ചാരത്തിന് കൊണ്ടുപോവുക, ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കോട്ടങ്ങൾ തീർത്തുകൊടുക്കുക- ഇങ്ങനെയുള്ള സേവനങ്ങളാണ് അന്ന് ചെയ്തിരുന്നത്. അതോടൊപ്പം ടാറ്റാ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ സോഷ്യൽ സയൻസസിൽ പി.എച്ച്.ഡി.ക്കായി ഞാൻ ഗവേഷണപഠനം നടത്തുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ദിവസവും ദാദറിൽ നിന്നോ മഹാലക്ഷ്മിയിൽ നിന്നോ ചെമ്പൂരിലേക്ക് ബസ് കയറിപ്പോകുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ വിദ്യാർഥിസുഹൃത്തുക്കളെയും കൂടെ കൂട്ടും.

അതിലൊരാളായിരുന്നു ദാമോദർ ഗാവുങ്കർ. ദാമോദർ എൽഫെൻസ്റ്റൻ കോളേജിൽ ഫിലോസഫി എം.എ.യ്ക്കു പഠിക്കുകയാണ്. ദാമോദറിന് വെസ്റ്റേൺ ഫിലോസഫി പഠിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പരീക്ഷ അടുത്ത സമയമായതുകൊണ്ട് എന്നെ വിട്ടുപിരിയാതെ കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ദാമോദറിന്റെ അച്ഛനൊരു മില്ലുടമയാണ്. അതുകൊണ്ട് കൈയിൽ ധാരാളം പണമുണ്ട്. ഒരുദിവസം ചെമ്പൂരേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഞാൻ ഒരുങ്ങിനിൽക്കുമ്പോൾ ദാമോദർ പറഞ്ഞു: “ഇന്ന് നമുക്ക് ടാക്സിയിൽ പോകാം. ബസ് കാത്തു നിന്ന് സമയം കളയണ്ട.”

ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. ആദ്യം കണ്ട ടാക്സിക്ക് കൈകാണിച്ചു. എനിക്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെത്തിയാൽ രണ്ടു മണിക്കൂർ താമസമുണ്ട്. അതുകഴിഞ്ഞ് വേറൊരു ടാക്സിയിൽ ദാദറിലേക്ക് മടങ്ങാമെന്നാണ് തീരുമാനം. ടാക്സിഡ്രൈവറെ ഞങ്ങൾ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. സർദാർജി ആണെന്ന് മാത്രം മനസ്സിലായി. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പിൻസീറ്റിലായിരുന്നു. എത്തേണ്ട സ്ഥലം ഏതാണെന്ന് അയാൾക്ക് നിർദേശം കൊടുത്തിട്ട് ജർമ്മൻ തത്ത്വചിന്ത

കനായ കാന്റിന്റെ നൈതികതത്ത്വങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാൻ തുടങ്ങി. പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളുടെ കർമ്മം ഫലിച്ചില്ലെങ്കിലും കർമ്മത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കർത്താവ് ഈശ്വരദൃഷ്ടിയിൽ സമ്മാനീയനാണ് എന്ന ആശയം കാന്റ് പറയുന്നത് ഞാൻ ഓർമ്മിച്ച് പറഞ്ഞു. പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചതുപോലെ എനിക്ക് പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ടാക്സിഡ്രൈവർ പെട്ടെന്ന് തലതിരിച്ച് ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട്, പിന്നെയും കാറോടിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച വാക്യം തെറ്റുകൂടാതെ പറഞ്ഞു. ബോംബെ പട്ടണത്തിലെ ഒരു ടാക്സിഡ്രൈവർ ഇമ്മാനുവൽ കാന്റിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു സമുചിതമായ ഒരു ഉദ്ധരണി തെറ്റുകൂടാതെ പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അന്തംവിട്ടുപോയി.

ടാക്സി റോഡരുകിൽ ചേർത്തു നിർത്തിച്ചിട്ട് ഞാൻ കൂടി ഫ്രണ്ട് സീറ്റിൽ ഡ്രൈവറുടെ അടുത്ത് സ്ഥലംപിടിച്ചു. അയാൾ വെസ്റ്റേൺ ഫിലോസഫി എങ്ങനെ പഠിച്ചു എന്നറിയാൻ എനിക്ക് കൗതുകമായി. സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് എന്റെ ടാക്സിഡ്രൈവർ അഭിജാതനായ ഒരു സുന്ദരപുരുഷനാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.

അയാൾ ലാഹോറിൽ ഫിലോസഫി ഐച്ഛികമായി എടുത്ത് എം.എ.യ്ക്ക് പഠിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിന്റെ വിഭജനമുണ്ടായത്. ഒരു വലിയ ധനികനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും സഹോദരനും വധിക്കപ്പെട്ടു. അമ്മയും മകനും കൂടി ജീവരക്ഷാർഥം ഓടി ഇന്ത്യയിലെത്തി. വന്നുചേർന്നത് ബോംബെയിലാണ്. അപ്പോൾ അയാളുടെ കൈവശം ജീവിതഭദ്രത നൽകുന്നതായി രണ്ട് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു- ബലിഷ്ഠമായ കൈകളും പതറാത്ത മനസ്സും.

ബോംബെയിലെത്തി കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ടാക്സിഡ്രൈവറാകാൻ കഴിഞ്ഞു. പിന്നത്തെ പത്തുവർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു ഫ്ളാറ്റ് വാങ്ങി, സ്വന്തമായി മൂന്നുനാലു ടാക്സികളുണ്ടാക്കി, അദ്ദേഹവും അമ്മയും കൂടി താമസിക്കുകയാണ്. ഞാൻ എന്റെ കഥ അങ്ങോട്ടും പറഞ്ഞു. ഏതാണ്ട് സമപ്രായക്കാരായ ഞങ്ങൾക്ക് അന്യോന്യം ആദരവു കലർന്ന ഒരു സ്നേഹമാണ് അന്നു തോന്നിയിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ വന്ന് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി തന്റെ അമ്മയെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും തന്റെ ബൃഹത്തായ ഫിലോസഫിഗ്രന്ഥശേഖരം എന്നെ കാണിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്റെ വിലാസം ഞാൻ കുറിച്ചുകൊടുത്തു. ഞാൻ ടാറ്റാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലേക്ക് ദാമോദരിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേ എന്റെ പേഴ്സ് പോയ കാര്യം ഓർമ്മയിൽ വന്നുള്ളൂ. അത് സർദാർജിയുടെ കാറിന്റെ പിന്നിലത്തെ സീറ്റിൽ ഒരു ചെറിയ ഷോൾഡർ ബാഗിന്റെ ഉള്ളിൽ വച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അയാൾക്ക് ഞാൻ എന്റെ വിലാസം കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിലും അസാധാരണനായ ആ ടാക്സിഡ്രൈവറുടെ വിലാസം ഞാൻ വാങ്ങിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തത്ത്വചിന്തയെ അത്രയ്ക്ക് സ്നേഹിക്കുന്ന ആ നല്ല മനുഷ്യൻ എന്റെ പേഴ്സ് തിരികെ കൊണ്ടുവരുമെന്നു തന്നെ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ആ രാത്രി എട്ടുമണിയോടെ അയാൾ എന്റെ ഫ്ളാറ്റിൽ വന്നു പേഴ്സ് തിരികെ തന്നു. അന്ന് രാത്രിയിൽ എന്നെയും കൂട്ടി കൊളാബയിൽ സർദാർജി താമസിച്ചിരുന്ന ഫ്ളാറ്റിൽ കൊണ്ടുപോയി. എന്നെ ഊണിന് കൊണ്ടുചെല്ലുമെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അമ്മ വിഭവസമൃദ്ധമായ അത്താഴം ശരിയാക്കിവച്ചിരുന്നു.

ഞാൻ ബോംബെ വിടുന്നതുവരെ കർത്താർസിങ് എന്ന ദാർശനികനായ ടാക്സിഡ്രൈവർ എന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്തായി. കർത്താർസിങ് എന്തുകൊണ്ടാണ് മറ്റ് ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കൊന്നും പോകാതിരുന്നതും വിവാഹിതനാകാതിരിക്കുന്നതും എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ നനഞ്ഞ കണ്ണുകളോടു കൂടി ആ സ്നേഹശാലി എന്നോട് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: "വിഭജനസമയത്ത് എനിക്കെന്റെ അച്ഛനും സഹോദരനും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദൈവം എനിക്ക്

നൽകിയത് എന്റെ അമ്മയെയും ഒട്ടും ചഞ്ചലപ്പെടുത്താതിരുന്ന എന്റെ മനസ്സും മാത്രമാണ്. എന്റെ മനസ്സിന്റെ ദാർഢ്യം തത്ത്വചിന്തയിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാണ്. വീണ്ടും ജീവിക്കാൻ അവസരം തന്നത് ടാക്സിഡ്രൈവർ എന്ന പദവിയാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ജീവകാലം അത്രയും എനിക്ക് ജീവൻ തന്ന അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനൊരു ടാക്സിഡ്രൈവറായി ജീവിക്കും." എനിക്കിപ്പോഴും പഞ്ചാബി സിങ് സുഹൃത്തുക്കളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ ആദ്യം മനസ്സിൽ വരുന്ന രൂപം ചിന്താസുന്ദരമായ മുഖത്തോടെ, കണ്ണിന്റെ ആഴത്തിൽ ദുഃഖം തളംകെട്ടി നിൽപ്പുണ്ടെങ്കിലും സൗമ്യനായി പുഞ്ചിരിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന കർത്താർസിങ്ങാണ്.

വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കർത്താർസിങ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "എന്റെ അച്ഛനും ജ്യേഷ്ഠനും വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കാനുള്ള എല്ലാ മോഹവും പോയി. എന്നാൽ അമ്മ എങ്ങനെയോ രക്ഷപ്പെട്ടു. ബോംബെവരെ എത്തിയപ്പോൾ ജീവിതത്തിന് ഒരേയൊരർഥം കണ്ടത് അമ്മയെ പരിചരിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷമാണ്. ഈശ്വരനെന്നും മറ്റും കേട്ടുകേൾവിയേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അമ്മ കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ, ഈശ്വരന് നൽകിപ്പോരുന്ന എല്ലാ വിശേഷണത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്നു. അമ്മയോട് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ള സ്നേഹവും ശ്രദ്ധയും ഭക്തിയും ഈ ജീവിതത്തിൽ വേറൊരാളുമായിട്ടും പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടെന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു." കർത്താർസിങ്ങിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ വളരെ സെന്റിമെന്റലായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അയാളുടെ ആത്മാർപ്പണം എനിക്ക് വിലപ്പെട്ടതായി തോന്നി. 'അമ്മ' –ആ രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ മാനവികതയുടെ ആത്മാവ് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

1965 – ൽ കൽക്കട്ടയിൽ പത്തുദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ക്യാമ്പിൽ സംബന്ധിക്കാനായി ഞാൻ പോയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഞാൻ ഡൽഹിയിലെ സൈക്കിക് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഡയറക്ടറായിരുന്നു. ക്യാമ്പിനു പോകുമ്പോൾ ഞാനൊരു പെട്ടിനിറയെ വളരെ വിലപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ദീർഘയാത്ര ആയതുകൊണ്ട് കിടക്കയും മറ്റും എടുത്തിരുന്നു. കൽക്കട്ടയിൽനിന്നു തീവണ്ടികയറുമ്പോൾ സുഹൃത്തുക്കൾ ടിക്കറ്റും നൂറുരൂപയുടെ പത്തുനോട്ടുകൾ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന കവറും എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു.

വാരണാസിയിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പുള്ള സ്റ്റേഷനിൽ വച്ച് ഒരു വെയ്റ്റർ ഊണു കൊണ്ടുവന്നു. ഊണു തരുമ്പോൾത്തന്നെ അയാൾ ഊണു വാങ്ങിയവരുടെയെല്ലാം അറിവിനായി ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു: "വണ്ടി വാരണാസിയിൽ അധികം നിൽക്കുകയില്ല. ഊണിന്റെ വില നാലു രൂപയാണ്." അയാളുടെ കൈയിൽ ചില്ലറനാണയം കാണുകയില്ല. വാരണാസിയിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും ഊണു കഴിച്ചിട്ട് പാത്രം തിരിയെ കൊടുക്കണം. ഒപ്പം നാലു രൂപയും. ഞാൻ വാരണാസിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഊണു കഴിച്ചു. വണ്ടി നിറുത്തിയപ്പോൾ സ്നേഹിതൻമാർ തന്ന കവറിൽനിന്ന് ഒരു നൂറു രൂപ പുറത്തെടുത്തു. ബാക്കിയെല്ലാം സൂട്ട്കെയ്സിൽ ഭദ്രമായി നിക്ഷേപിച്ചു. സൂട്ട്കെയ്സ് പൂട്ടിയ താക്കോൽ ഡൽഹിയിലെ എന്റെ കെട്ടിടത്തിലെ ഒട്ടേറെ താക്കോലുകളോടൊപ്പം ഷോൾഡർ ബാഗിൽ വച്ചു. ഷോൾഡർ ബാഗ്, സൂട്ട്കെയ്സിന്റെ മുകളിൽ വച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ തീവണ്ടിയിൽനിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയത്.

റെയിൽവേ ബുക്ക്സ്റ്റാളിൽനിന്ന് ഒരു പുസ്തകം വാങ്ങി ബാക്കി കിട്ടുന്ന തുകയിൽനിന്ന് നാലുരൂപ വെയ്റ്റർക്ക് കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നു പദ്ധതി. ധൃതിയിൽ ഒരു പുസ്തകം വലിച്ചെടുത്ത് ഇരുപത്തിയൊന്ന് രൂപ വിലകൊടുത്തു. നൂറുരൂപ മാറിക്കിട്ടിയതിൽ സന്തോഷിച്ചു. എന്നാൽ എന്റെ വണ്ടി എവിടെ? അതാ പോകുന്നു. അതിന്റെ വാലറ്റം മാത്രം കണ്ടു. പെട്ടെന്നു തോന്നിയത് ലോകം തവിടുപൊടിയായിപ്പോയെന്നാണ്. എന്റെ സകലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഷർട്ടുപോലും തീവണ്ടിയിലാണ്.

ഞാൻ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററുടെ അടുത്തേക്കു കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. അയാളോട് വിക്കിവിക്കി പറഞ്ഞു: "സാർ, ഞാൻ ഒരു ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് പാസഞ്ചർ ആണ്. ഡൽഹിയിലേക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ വന്നതാണ്. വണ്ടി ചൂളം വിളിക്കാതെ, ഒരറിയിപ്പും കൂടാതെ പോയിരിക്കുന്നു. അതിനെ തിരിയെ വിളിക്കണം." അതു കേട്ടിട്ട് സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ പരിഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു: " ഒരു ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് പാസഞ്ചർ ആണെങ്കിൽ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ശ്രദ്ധ വേണം." അയാളോട് തർക്കിച്ചു നിൽക്കാൻ എനിക്ക് സമയമില്ല. ഞാൻ സ്റ്റേഷന് വെളിയിലേക്ക് ഓടി. ഗെയ്റ്റിൽ നിന്ന് ടിക്കറ്റ് എക്സാമിനർ വിളിച്ചു കൂവുന്നു- "ടിക്കറ്റ് ടിക്കറ്റ്." എനിക്ക് സമയം കളയാൻ ഇല്ല. ആ തീവണ്ടിയെ പിടിക്കണം. ഞാൻ ആദ്യം കണ്ട ടാക്സിക്കാരന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി. അയാളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഭയ്യാ, വണ്ടി മാക്സിമം സ്പീഡിൽ ഓടിക്കുക, നമുക്ക് അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ അതിനെ പിടിക്കാം." ഒന്നും എതിരെ പറയാതെ ഡ്രൈവർ അതിവേഗത്തിൽ കാറോടിച്ചു കൊണ്ട് അത്യന്തം വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു: "മഹാത്മജീ, നമുക്ക് ഒരിക്കലും ആ വണ്ടിയെ പിടിക്കാൻ ഒക്കുകയില്ല. അത് ഗ്രാന്റ് ട്രങ്ക് എക്സ്പ്രസ്സ് ആണ്. മണിക്കൂറിൽ എൺപത് മൈൽ വേഗത്തിൽ ഓടുന്ന വണ്ടി. എന്റെ കാറിന് 50 മൈലിൽ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ഓടാൻ ഒക്കുകയില്ല. അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ 70 മൈൽ അപ്പുറമാണ്." ഡ്രൈവറുടെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ നിസ്സഹായതയുടെ ആഴത്തിലേക്കു വഴുതിവീഴുന്നതു പോലെ തോന്നി.

ഏതായാലും അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ വരെ കാറു പോകട്ടെ എന്നായി. പാവം ഡ്രൈവർ ദയനീയമായി പറഞ്ഞു: "അങ്ങൊരു മഹാത്മാവ്, ഞാൻ ഒരു പാവപ്പെട്ട ഭക്തൻ. ഞാൻ ഒരിക്കലും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയില്ല." ഏതോ കള്ളനെ പിടിക്കാൻ പോകുന്ന പോലീസുകാരനെപ്പോലെ അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ ലാക്കാക്കി ടാക്സി ഓടുകയാണ്. രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ നിർദിഷ്ട സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി.

ആത്മരോദനത്തിന്റെ വിതുമ്പലുകൾ ആവുന്നത്രയും അതിശയോക്തി കലർത്തി ആ സ്റ്റേഷനിലെ മാസ്റ്ററോട് ഞാൻ എന്റെ സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്തോ മനസ്സിൽ കണക്കുകൂട്ടിയിട്ട് അതിനപ്പുറത്തുള്ള സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററോട് വേഗം ടെലിഫോണിൽ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. ആ സമയത്ത് കൽക്കട്ടയിൽനിന്നു വന്ന എക്സ്പ്രസ്സ് വാരണാസിയിൽനിന്നുള്ള മൂന്നാമത്തെ സ്റ്റേഷൻ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ എത്തിയിരുന്നു. എന്റെ കംപാർട്ട്മെന്റിന്റെയും സൂട്ട്കെയ്സിന്റെയും കിടക്കയുടെയും ഷോൾഡർ ബാഗിന്റെയും വിവരങ്ങൾ ഞാൻ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററോട് പറഞ്ഞു, അതെല്ലാം മാസ്റ്റർ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിലെ മേധാവിയെ അറിയിച്ചു. അവിടെനിന്ന് എനിക്ക് ഒരു നിർദേശം കിട്ടി. ഞാൻ ആ സ്റ്റേഷനിൽത്തന്നെ കാത്തിരിക്കുക. എന്റെ സാധനങ്ങൾ കൽക്കട്ടയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒരു വണ്ടിയിൽ ഉടൻതന്നെ കയറ്റി അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു മണിക്കൂറോളം കാത്തിരുന്നാൽ അത് അവിടെയെത്തും.

വാരണാസിയിൽനിന്ന് 70 മൈൽ ടാക്സി ഓടിച്ച് എന്നെ കൊണ്ടുവന്ന ഡ്രൈവറെ എങ്ങനെ തൃപ്തനാക്കി അയയ്ക്കും? ഞാൻ വിഷമിച്ച് നിൽക്കുന്നതുകണ്ട് ഡ്രൈവർ എന്റെയടുത്തു പറഞ്ഞു: "മഹാത്മജീ, അങ്ങ് ഒട്ടും വിഷമിക്കരുത്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ സേവയ്ക്കായി വന്നവനാണ്. എന്നെ സ്വന്തം കുട്ടി എന്നു കരുതുക. മറ്റേ വണ്ടി വന്നിട്ട് സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ഏറ്റുവാങ്ങി ഡൽഹിയിലേക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ കയറ്റി അയച്ചിട്ടേ ഞാൻ പോകുകയുള്ളൂ. ജീവിതത്തിൽ ആപത്ത് ആർക്കും ഉണ്ടാവും. ആപത്തിൽ അന്യോന്യം തുണയ്ക്കാനാണ് ദൈവം

മനുഷ്യന് വിവേകം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.” എനിക്ക് ആ സമയത്ത് ഒരേയൊരാശ്രയം ആ ഡ്രൈവർ മാത്രമായിരുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടു മണിക്കൂർ കാത്തുനിന്നേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ചായ കുടിച്ച് സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് ഡ്രൈവർ എന്നെ റെയിൽവേ റസ്റ്റോറന്റിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. എന്റെ കൈവശമുള്ള പണം അപ്പോൾ കൊടുക്കാം. ബാക്കി ടാക്സിക്ക് ചെല്ലേണ്ടുന്നത് ഡൽഹിയിൽനിന്ന് അയച്ചുകൊടുക്കാം എന്നൊക്കെ പറയാൻ ഞാൻ മനസ്സിൽ പല പ്രാവശ്യം വാചകത്തിന് രൂപംകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ജീവച്ഛവം പോലെ ഞാൻ റസ്റ്റോറന്റിലെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

അവസാനം വണ്ടി വന്നു. ഒരാളെന്റെ സാധനങ്ങളെല്ലാം വണ്ടിയുടെ പുറത്തേക്ക് ഭദ്രമായി എടുത്തുവയ്ക്കുന്നു. എന്തൊരദ്ഭുതം! എനിക്ക് ഊണ് തന്ന വെയ്റ്റർ ആണ്. നിധികാക്കുന്ന ഭൂതത്തെപ്പോലെ എനിക്ക് തീവണ്ടിയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതു മനസ്സിലാക്കി അയാൾ എന്റെ കിടക്കയും സാധനങ്ങളും സൂക്ഷിച്ച് ആ കംപാർട്ട്മെന്റിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഗാർഡ് ആ കംപാർട്ട്മെന്റ് കണ്ടുപിടിച്ച് എന്റെ സാധനം അടുത്ത വണ്ടിയിൽ തിരിച്ചയയ്ക്കണമെന്ന നിർദേശവുമായി ചെല്ലുന്നത്. അപ്പോൾ എനിക്ക് ഊണ് തന്ന വെയ്റ്റർ ഞാൻ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് സന്തുഷ്ടനായി. എന്റെ സാധനങ്ങളോടൊപ്പം കൽക്കട്ടയിലേക്കു പോകുന്ന വണ്ടിയിൽ കയറി വന്നിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ സാധനങ്ങളും തിരിച്ചുകിട്ടി.

ഞാൻ ആ വെയ്റ്റർക്ക് നൂറുരൂപ സമ്മാനമായി കൊടുത്തു. എന്നാൽ വാരണാസിയിൽനിന്നു വന്ന ആ വെയ്റ്റർ സ്നേഹത്തോടെ അത് നിരസിച്ചു. വാരണാസിയിലേക്കുള്ള ടിക്കറ്റ് വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അയാൾക്കതാവശ്യമില്ല, പാസുണ്ട്. അവസാനം ഊണിന്റെ നാലുരൂപയും എന്റെ സന്തോഷത്തിനായി പത്തുരൂപയും വാങ്ങി സാധനം കൊണ്ടുവന്ന വണ്ടിയിൽത്തന്നെ വെയ്റ്റർ വാരണാസിയിലേക്കു മടങ്ങി.

ഇതിനിടയ്ക്ക് എന്റെ ഡ്രൈവർ രാംഗോപാൽ മിശ്ര ഡൽഹിയിലേക്കു പോകുന്ന അടുത്ത വണ്ടി രാത്രി ഒൻപതര മണിക്കാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിലെന്നെ ഭദ്രമായി കയറ്റിയയയ്ക്കാൻ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററെ ശട്ടംകെട്ടി. ആ സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു രാത്രിവണ്ടിക്ക് ഉത്തർപ്രദേശിലെ ഒരു മന്ത്രി ഡൽഹിയിലേക്ക് പോകേണ്ടതായിരുന്നു. മന്ത്രി യാത്ര കാൻസൽ ചെയ്തു. മന്ത്രിക്കുവേണ്ടി റിസർവ് ചെയ്ത സീറ്റ് സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റർ എനിക്കു തന്നു. പണം തിരിച്ചുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിൽനിന്ന് 500 രൂപ രംഗോപാൽ മിശ്രയ്ക്കു കൊടുത്തു. അയാളൊരു ചെറിയ കുട്ടിയെപ്പോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് 300 രൂപ തിരിച്ചുതന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഒരു മഹാത്മാവിനെ കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് സേവിക്കാൻ ദൈവം എനിക്ക് അനുഗ്രഹം തന്നു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ചെറുമകനാണ്, എന്നെ പരീക്ഷിക്കരുത്. അങ്ങേക്കു വേണ്ടി 200 രൂപ ഞാൻ എടുത്തുകൊള്ളാം.” ബാക്കി 300 രൂപ എന്റെ മടിയിൽ വച്ച് പാദനമസ്കാരം ചെയ്തു. ഡ്രൈവർ രാംഗോപാൽ മിശ്ര തന്നെയാണ് എനിക്ക് പോകേണ്ട ബർത്തിൽ കിടക്കയെല്ലാം വിരിച്ചുതന്നത്.

കംപാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് അയാളിറങ്ങി പുറത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ വണ്ടി ചൂളം വിളിച്ച് ഡൽഹിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി സ്റ്റേഷൻ വിട്ടു. രാംഗോപാൽ ഇരുളിൽ മറഞ്ഞുപോയി. എന്നാൽ ഇന്നും പ്രകാശത്തോടെ അയാൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ജീവിക്കുന്നു.

മരണമെന്ന വാതിലിനപ്പുറം (നിത്യചൈതന്യയതി)

- "ടാക്സി റോഡരുകിൽ ചേർത്തുനിർത്തിച്ചിട്ട് ഞാൻ കൂടി ഫ്രണ്ട്സീറ്റിൽ ഡ്രൈവറുടെ അടുത്ത് സ്ഥലം പിടിച്ചു."
  ലേഖകന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി എന്തെല്ലാം ചിന്തകളുടെ പ്രതിഫലനമാകാം?

- • "അപ്പോൾ അയാളുടെ കൈവശം ജീവിതഭദ്രത നൽകുന്നതായി രണ്ട് അനുഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു - ബലിഷ്ഠമായ കൈകളും പതറാത്ത മനസ്സും."
  • "ജീവിതത്തിൽ ആപത്ത് ആർക്കുമുണ്ടാകും. ആപത്തിൽ അന്യോന്യം തുണയ്ക്കാനാണ് ദൈവം മനുഷ്യന് വിവേകം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്."

  രണ്ടു ടാക്സിക്കാരുടെയും മനോഭാവങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് കുറിപ്പു തയാറാക്കുക.

- സത്യസന്ധതയുടെയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും മാതൃകകളാണ് യതി തന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ വരച്ചുകാട്ടുന്നത്.

  നിങ്ങൾക്ക് പരിചയമുള്ള ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ ക്ലാസിൽ പങ്കുവയ്ക്കുക.

പദകോശം

അഭിജാതൻ	-	വിദ്വത്തമുള്ളവൻ, കുലീനൻ	ഉദ്വേഗം	-	ആകാംക്ഷ
അർപ്പണം	-	ആദരവോടെ നൽകൽ	ഐച്ഛികം	-	ആഗ്രഹത്തിനൊത്ത
			ദാർഢ്യം	-	ഉറപ്പ്
			പഥികർ	-	വഴിയാത്രക്കാർ

- വാക്യശുദ്ധി പരിശോധിക്കുക.
  • ഏതു വിചാരണ നേരിടാനും താൻ സന്നദ്ധമാണെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു.

- പാഠഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു പരകീയപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

  ഉദാ:
  • ഹാജർ
  • സർട്ടിഫിക്കറ്റ്
  •

24NISZ

24XEUH

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

	ഉണ്ട്	മെച്ചപ്പെടാനുണ്ട്
• കവിതയുടെ താളം, ഭാവം, ആശയഭംഗി എന്നിവ കണ്ടെത്തി ആസ്വദിക്കാനും ഈണത്തിൽ ചൊല്ലാനും കഴിയുന്നു.		
• കഥ വായിച്ച് പ്രധാനാശയങ്ങൾ, മുഹൂർത്തങ്ങൾ, ആഖ്യാനരീതി എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്ത് പഠനം തയാറാക്കാൻ കഴിയുന്നു.		
• തന്നിരിക്കുന്ന വിഷയത്തെ സമകാലിക അവസ്ഥകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി എഡിറ്റോറിയൽ തയാറാക്കാൻ കഴിയുന്നു.		
• പ്രസക്തമായ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉപന്യാസം തയാറാക്കാൻ കഴിയുന്നു.		
• സെമിനാറുകളിൽ പങ്കെടുത്ത് സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ യുക്തിപൂർവം അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു.		

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

പി. ഭാസ്കരൻ

(1924–2007)

കവി, ഗാനരചയിതാവ്, ചലച്ചിത്രകാരൻ, മാധ്യമപ്രവർത്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. ദീർഘകാലം ആകാശവാണിയിൽ ജോലിചെയ്തു. ദീപിക പത്രാധിപർ, ഏഷ്യാനെറ്റിന്റെ ആദ്യചെയർമാൻ എന്നീ പദവികളും വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്മശ്രീ, കേന്ദ്ര-കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ, വയലാർ അവാർഡ്, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ്, ജെ.സി. ഡാനിയേൽ അവാർഡ് എന്നീ ബഹുമതികൾക്ക് അർഹനായി. ഒറ്റക്കമ്പിയുള്ള തംബുരു, ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും, വയലാർ ഗർജിക്കുന്നു, ഓടക്കുഴലും ലാത്തിയും, ഒരിക്കൽക്കൂടി, കായൽക്കാറ്റ്, രണഭേരി, കർഷകഗാനം, മുൾക്കിരീടം, മുഖത്തോടുമുഖം (കവിതകൾ), ദേശീയഗാനങ്ങൾ, സിനിമാഗാനങ്ങൾ, നാഴിയുരിപ്പാല് (ഗാനസമാഹാരങ്ങൾ), കാടാറുമാസം, സിനിമാനിർമ്മാണം (ഉപന്യാസങ്ങൾ) എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ.

257AHA

സി.വി. ശ്രീരാമൻ

(1933–2007)

തൃശൂർ ജില്ലയിലെ ചെറുതുരുത്തിയിൽ ജനിച്ചു. കഥാകൃത്ത്, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ, അഭിഭാഷകൻ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ഉപാധ്യക്ഷൻ, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം എന്നീ പദവികൾ വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്ത്, ബ്ലോക്ക് പഞ്ചായത്ത് എന്നിവയുടെ പ്രസിഡന്റായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. വാസ്തുഹാര, ക്ഷുരസ്യധാര, ഓർമ്മച്ചെപ്പ്, തീർഥക്കാവടി, ദുഃഖിതരുടെ ദുഃഖം, പുറംകാഴ്ചകൾ, ചക്ഷുശ്രവണഗളസ്ഥമാം തുടങ്ങിയവ കൃതികൾ. കേന്ദ്ര – കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

25G6XX

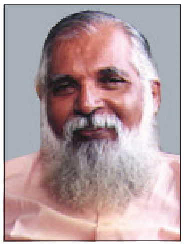

നിത്യചൈതന്യയതി

(1924–1999)

പത്തനംതിട്ടയിലെ വകയാറിൽ ജനിച്ചു. തത്ത്വചിന്തകൻ, എഴുത്തുകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. മനശ്ശാസ്ത്രം ജീവിതത്തിൽ, യതിചര്യ, മൂല്യങ്ങളുടെ കുഴമറിച്ചിൽ, നളിനി എന്ന കാവ്യശിൽപ്പം, സമ്യക്കായ ലോകവീക്ഷണം, എന്റെ മനസ്സിലെ ഗാന്ധി, പ്രേമവും ഭക്തിയും തുടങ്ങി നൂറിലേറെ മലയാളകൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. Neither this nor that തുടങ്ങി അൻപത്തിയെട്ടോളം ഇംഗ്ലീഷ് കൃതികളും രചിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചു.

25Q2ZK

5

തുടിതാളം തേടി...

നമ്മുടെ മാതാവു-കൈരളി-പണ്ടൊരു
പൊന്മണിപ്പൈതലായ് വാണ കാലം-
യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ കേവലം
ചേതസി തോന്നിയ മാതിരിയിൽ,
ഏടലർച്ചെങ്കാൽച്ചിലങ്ക കിലുങ്ങുമാ-
റോടിക്കളിച്ചു രസിച്ച കാലം-
പെറ്റമ്മതന്നുടെ വെൺമുലപ്പാൽ തീരെ
വറ്റിയിട്ടില്ലാത്ത പൂങ്കണ്ഠത്താൽ
പാടിയിരുന്ന പഴങ്കഥപ്പാട്ടുകൾ
പാൽക്കുഴമ്പല്ലോ ചെകിട്ടിനെല്ലാം.

പണ്ടത്തെപ്പാട്ടുകൾ (വള്ളത്തോൾ)

ചേതസി - മനസ്സിൽ *ഏടലർ - താമരപ്പൂവ്*

- കാവ്യഭാഗത്തിന് ഈണം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുക.
- കൈരളി പൊന്മണിപ്പൈതലായി വാണകാലത്ത് പാടിയ പാട്ടുകളുടെ പ്രത്യേകതകൾ ചർച്ചചെയ്യുക.

അമ്പാടിയിലേക്ക്

മായംകളഞ്ഞുള്ള മാമുനിമാരുടെ
മാനസമായൊരു മന്ദിരത്തിൽ
നിന്നുവിളങ്ങിന നന്ദകുമാരനെ-
ച്ചെന്നങ്ങു കാണ്മതിന്നായിച്ചെമ്മേ
അക്രൂരമായൊരു മാനസംപൂണ്ടുള്ളൊ-
രക്രൂരനാകിന യാദവന്താൻ
ചൊൽക്കൊണ്ടു നിന്നൊരു തേരിൽക്കരേറിയ-
ദ്ദിക്കിനെ നോക്കി നടന്നാനപ്പോൾ.
പോകുന്നനേരത്തു തന്നിലേ നണ്ണിനാൻ
ഗോവിന്ദപാദങ്ങളുള്ളിലാക്കി:
“കണ്ണനെക്കാണ്മതിന്നായല്ലോ പോകുന്നു
പുണ്യവാനെന്നതു നിർണയം ഞാൻ.
ആയർകോൻതന്നുടെ കാന്തിയായുള്ളൊരു
പീയൂഷവാരിതൻ പൂരംതന്നെ
കോരിനിറച്ചുകൊണ്ടെന്നുടെ കണ്ണിണ
പാരം കുളുർപ്പിച്ചു നിൽപ്പനോ ഞാൻ.
കാർവർണൻ തന്നുടെ കൺമുനയായൊരു
കാർവണ്ടു വന്നിങ്ങു മെല്ലെമെല്ലെ
ദീനനായ് നിന്നൊരു ഞാനായ പൂവിൽനി-
ന്നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോ താൻ?
കണ്ണന്റെ തൂമൊഴിയായൊരു തേൻകൊണ്ടെൻ
കർണങ്ങൾ രണ്ടും നിറച്ചു ചെമ്മേ
പൂമാതുപൂണുന്ന പൂമേനികണ്ടുക-
ണ്ടാമോദം പൂണ്ടങ്ങു നിൽപ്പനോ ഞാൻ?
പുഞ്ചിരിയായൊരു തൂനിലാവേറ്റു നി-
ന്നെഞ്ചിത്തമായുള്ളൊരാമ്പൽ ചെമ്മേ

ഉല്ലസിച്ചാനന്ദമായൊരു തേനുംപൂ-
ണ്ടല്ലലെപ്പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?
വെണ്ണ പിരണ്ടിട്ടു തിണ്ണം കുളുർത്തുള്ളൊ-
രുണ്ണിക്കൈയൊന്നു മുകർന്നുതാവൂ.
കണ്ടൊരു നേരത്തു കാർമുകിൽവർണനെ
മണ്ടിയണഞ്ഞൊന്നു പൂണ്ടുതാവൂ.
ചേവടി രണ്ടുമെടുത്തുടൻ മെല്ലവേ
ചൊവ്വോടു മൗലിയിൽ ചേർത്തുതാവൂ."
ഇങ്ങനെ തന്നിലേ ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
പൊങ്ങിന കൗതുകം പൂണ്ടുപൂണ്ട്
സായമായുള്ളൊരു കാലം വരുന്നപ്പോ-
ളായർകുലം തന്നിൽ ചെന്നു പുക്കാൻ.
ആഴിനേർവർണന്റെ ചേവടിത്താരിണ
പൂഴിയിൽക്കാണായി പോകുംനേരം
തേരിൽനിന്നന്നേരം പാരിലിറങ്ങീട്ടു
പാരാതെ കുമ്പിട്ടുകൂപ്പിനിന്നാൻ
ആഴംപൂണ്ടീടുന്നോരാമോദം തന്നാലേ
പൂഴിയിൽവീണു പുരണ്ടാൻ ചെമ്മേ
പിന്നെയെഴുന്നേറ്റു ധന്യമായുള്ളൊരു
നന്ദന്റെ മന്ദിരം തന്നെക്കണ്ടാൻ;
കാലികറന്നുള്ളൊരൊച്ചയുണ്ടെങ്ങുമേ
ബാലന്മാർ കോലുന്ന ലീലകളും
ഒന്നിനോടൊന്നു കലർന്നുകളിക്കുന്ന
കന്നും കിടാക്കളുമുണ്ടെങ്ങുമേ.
കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കുതർന്നിട്ടു
ധൂളിയെഴുന്നുമുണ്ടോരോ ദിക്കിൽ
ധേനുക്കളെച്ചെന്നു ചാലക്കറപ്പാനായ്
ചേണുറ്റ പാൽക്കുഴ ചേർത്തു കൈയിൽ
ചാലേ മുറുക്കിന കാഞ്ചിയുമാണ്ടുള്ള
നീലവിലോചനമാരുണ്ടെങ്ങും.
ഗോക്കളെപ്പേർചൊല്ലി നീളെ വിളിക്കയും
പാൽക്കുഴ താവെന്നു ചൊല്ലുകയും
ചേൽക്കണ്ണിമാരുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ
കേൾക്കായി വന്നുതേ പാർക്കുംതോറും
"എന്നുടെ കന്നിനെക്കണ്ടുതില്ലേന്തോഴീ
നിന്നുടെ വീട്ടിങ്കലുണ്ടോ കണ്ടു?"
എന്നങ്ങു തങ്ങളിൽ ചോദിച്ചു നിന്നുള്ള
സുന്ദരിമാരുമുണ്ടങ്ങുമിങ്ങും.

കൃഷ്ണഗാഥ (ചെറുശ്ശേരി)

25YY28

- “പുഞ്ചിരിയായൊരു തൂനിലാവേറ്റു നി-
  ന്നെഞ്ചിത്തമായുള്ളൊരാമ്പൽ ചെമ്മേ
  ഉല്ലസിച്ചാനന്ദമായൊരു തേനും പൂ-
  ണ്ടല്ലലേ പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?”

  ഇത്തരത്തിലുള്ള എന്തെല്ലാം ചിന്തകളാണ് അമ്പാടിയിലേക്കു പോകുന്ന അക്രൂരന്റെ മനസ്സിൽ ഉയരുന്നത്?

- കാഴ്ചയുടെയും കേൾവിയുടെയും എന്തെല്ലാം അനുഭവങ്ങളാണ് അമ്പാടിയിലെത്തിയ അക്രൂരനുണ്ടാകുന്നത്? കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- അക്രൂരന് കണ്ണനോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകം വ്യക്തമാകുന്ന വരികൾ കണ്ടെത്തി അവയുടെ ഔചിത്യം ചർച്ചചെയ്യുക.

- താഴെ കൊടുത്ത കാവ്യഭാഗങ്ങളിലെ ചമൽക്കാരഭംഗി വിശദമാക്കുക:
  - “കാർവർണൻ തന്നുടെ കൺമുനയായൊരു
    കാർവണ്ടു വന്നിങ്ങു മെല്ലെമെല്ലെ
    ദീനനായ് നിന്നൊരു ഞാനായ പൂവിൽനി-
    ന്നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോ താൻ?”
  - “അക്രൂരമായൊരു മാനസം പൂണ്ടുള്ളൊ-
    രക്രൂരനാകിന യാദവന്താൻ”

- “കണ്ണന്റെ തൂമൊഴിയായൊരു തേൻകൊണ്ടെൻ
  കർണങ്ങൾ രണ്ടും നിറച്ചു ചെമ്മേ”

  ‘തൂമൊഴിയായൊരു തേൻ’ എന്ന പ്രയോഗം ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. സമാനമായ കല്പനകൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്നു കണ്ടെത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.

- ആയർ, ചാലേ, ചെമ്മേ, പുക്കാൻ തുടങ്ങിയ പഴയകാലപദങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുണ്ടല്ലോ.
  സമാനമായ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക. പദങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ ചർച്ചചെയ്യുക.

268U3V

26HQ5I

പദകോശം

അല്ലൽ	-	സങ്കടം
ആനന്ദമാടുക	-	ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യുക
ആയൻ	-	ഇടയൻ
ആയർ	-	ഇടയന്മാർ
എഴുക	-	പൊങ്ങുക
കാഞ്ചി	-	അരഞ്ഞാണ്‍
കോലുന്ന	-	ചെയ്യുന്ന
ചാലേ	-	ഭംഗിയായി, നല്ലതുപോലെ
ചെമ്മേ	-	വേണ്ടപോലെ, നല്ലതുപോലെ
ചേവടി	-	വണങ്ങാൻ തക്ക പാദം, ഭംഗിയുള്ള പാദം
തിണ്ണം	-	നന്നായി
ധൂളി	-	നേരിയ പൊടി
ധേനു	-	കറവപ്പശു
നണ്ണുക	-	വിചാരിക്കുക
പാരാതെ	-	വേഗത്തിൽ
പാരം	-	വളരെ
പാൽക്കുഴ	-	പാലുകറക്കുന്ന പാത്രം
പീയൂഷം	-	അമൃത്
പുക്കാൻ	-	അവൻ പ്രവേശിച്ചു
പൂമാത്	-	മഹാലക്ഷ്മി
മൗലി	-	ശിരസ്സ്
വിലോചനം	-	കണ്ണ്

തേൻവരിക്ക

പ്ലാവിലകൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നത് കരച്ചിലോടെയല്ലേ? മുറ്റത്തുനിന്ന അയ്യപ്പൻ പ്ലാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. വീടിനും പരിസരത്തിനും തണലും കാറ്റും നൽകി രക്ഷകനായിപ്പടർന്നു നിൽക്കുന്ന തേൻവരിക്ക. വളവും പുളവുമില്ലാതെ നല്ല വണ്ണവും ഉയരവുമുള്ള തടിയിൽ ചാരിവച്ച മുളയേണി. ചെറിയ കൊമ്പുകളിലൊക്കെ ഒടുവിലുണ്ടായ ചക്കകൾ, അതൊക്കെ ഇനിയും വിളഞ്ഞിട്ടില്ല.

മകൻ സുരേന്ദ്രനോടൊപ്പം രണ്ടുപേർ, തടിയുടെ വണ്ണമളക്കുന്നു. അതെന്തിനെന്നോർക്കുമ്പോൾ വെള്ളം നിറച്ച കുടവും ചുമന്ന് സുരേന്ദ്രന്റെ ഭാര്യ ലീല വന്നു. ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ട്, അവൾ പറഞ്ഞു: "തടിക്കച്ചോടക്കാരാ അച്ഛാ കൂടെയൊള്ളത്."

"ങ്ഹേ?" അയ്യപ്പൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. ലീലയെ തുറിച്ചൊന്നു നോക്കി.

"വിൽക്കണ്ടെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ?"

"ഓ, ഞാൻ പറഞ്ഞാലുണ്ടോ കേൾക്കുന്നു!"

"ങും, ഷാപ്പിലെ പറ്റുതീർക്കാനായിരിക്കും."

സുരേന്ദ്രന്റെ മക്കൾ രണ്ടുപേരും മുറ്റത്തിറങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു: "തേൻവരിക്ക വിക്കണ്ട മുത്തച്ഛാ."

"വിക്കണ്ടെന്ന് മക്കള് അച്ഛനോട് പറ."

മനസ്സിലൊരു നീറ്റലോടെ, അയ്യപ്പൻ പിന്നെയും പ്ലാവിലേക്കു നോക്കി. ചില്ലകളിലൊക്കെ, ഏതെല്ലാം പക്ഷികളാണു വന്നിരിക്കുന്നത്! മുമ്പൊക്കെ പക്ഷികളുടെ കൂട്ടമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ടും നാലുമൊക്കെയേയുള്ളൂ.

ആ തടിക്കു പലകാലത്തും ആവശ്യക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, നാളിതുവരെ വിറ്റുതുലയ്ക്കാൻ ആർക്കും തോന്നിയില്ല. എന്നാലിപ്പോൾ തന്റെ മകൻ? ദാരിദ്ര്യം എന്തെന്നറിയാതെയാണ്, കുടുംബത്തിൽ മക്കൾ വളർന്നതും വളരുന്നതും. അക്കാര്യത്തിൽ ഈ പ്ലാവിന് വലിയ പങ്ക് എന്നുമുണ്ടായിരുന്നു.

തുലാമാസമാകുമ്പോൾ, ചുവടുമുതൽ മുകൾവരെ ചവുണ്ട കായ്കൾ വിരിഞ്ഞു തുടങ്ങും. ഒരു ഞെട്ടിൽ രണ്ടും മൂന്നും വീതം. ചിലതു കൊഴിഞ്ഞുപോകും. ബാക്കിയുള്ളവ മകരത്തിലെ തണുപ്പാകുമ്പോൾ, പകുതി വിളവാകും. തടിയിലും കൊമ്പുകളിലുമെല്ലാം രണ്ടാം

തവണക്കാർ വിരിയുന്നതും മകരത്തിലാണ്. കുംഭമാസത്തിലെ ശിവ രാത്രിക്ക് നൊയമ്പും ഉറക്കമൊഴിക്കലും പതിവുണ്ട്. അന്നു ചോറും കറികളുമില്ല. ഒരു നേരത്തെ അരിയേതര ഭക്ഷണം. പുഴുങ്ങാൻ പാകമായ ചക്ക തേൻവരിക്കയിലുണ്ടാകും. രാവിലെ കുളിച്ച് ഭസ്മക്കുറിയും തൊട്ട് അയ്യപ്പൻ പ്ലാവിൻചുവട്ടിലെത്തും. എടുക്കാനുള്ള ചക്ക നേരത്തേ നോക്കിവച്ചതാണ്. എന്നാലും വീണ്ടുമൊരു നോട്ടം, ഒന്നു കുറയുക യാണല്ലോ. ചക്കയുടെ പുറത്തെ മുള്ളിന്റെ കറുപ്പ് വിളഞ്ഞതിന്റെ തെളിവ്. ആരോടോ അനുവാദം ചോദിക്കും പോലെ, ഒരു നിമിഷത്തെ മൗന പ്രാർഥന. 'ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലേ? ഇഷ്ടമുള്ളതു മുറിച്ചെടുക്ക്' -പ്ലാവ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞെന്ന തോന്നലോടെ. മുകളിലെങ്ങാനുമിരി ക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ഏണി ചാരി കയറി കയറുകെട്ടി ഇറക്കും. ചുവട്ടിലാ ണെങ്കിൽ ചക്കയോടു ചേർത്തു ഞെട്ടു മുറിക്കും. തടിയിൽനിന്നു വേർ പെടാത്ത ഞെട്ടിന്റെ മുറിവിലൂടെ രണ്ടു നാളേക്കു തേനൂറിവരും. ഇലക്കു മ്പിളിൽ ശേഖരിച്ചെടുക്കാം. ചെറുപ്പത്തിൽ അയ്യപ്പനങ്ങനെ ചെയ്യുമായി രുന്നു. ഇപ്പോൾ മുത്തച്ഛനാണല്ലോ.

കൈകാലുകൾക്കും കണ്ണിനുമൊക്കെ പ്രായത്തിന്റെ ക്ഷീണമുള്ള അയ്യപ്പന് തേൻവരിക്കയുടെ കാര്യം നല്ല ഓർമ്മയുണ്ട്. സമൃദ്ധിയുടെ ആ കാലം കുംഭത്തിൽ തുടങ്ങി മിഥുനമാദ്യം വരെയാണ്. അതിനിടയിൽ പഴുത്തതും പച്ചയുമായി നൂറുനൂറ്റമ്പതു വരിക്കച്ചക്കകൾ കിട്ടിയിരിക്കും.

കാലത്തു കാപ്പിക്കും വൈകുന്നേരം പുഴുങ്ങാനുമുള്ള ചക്ക വെട്ടിപ്പിളർന്ന് കഷണങ്ങളാക്കി ചുളയടർത്തും. ചകിണി കളഞ്ഞ് ചുള യുടെ ഒരു വശം കീറി പാടപൊട്ടിക്കാതെ കുരുവെടുക്കും. ചുള പിന്നെ നീളത്തിൽ കനംകുറച്ചു കീന്തി ചുരണ്ടിയ തേങ്ങ, വേപ്പില, പാകത്തിന് ഉപ്പും മുളകും മഞ്ഞളും ചേർത്തിളക്കി വേവിച്ചാൽ ചക്കപ്പുഴുക്ക്. കുരു വിനു പുറമെയുള്ള പാട ഒന്നു ഞെക്കിയാൽ പൊട്ടി വേർപെടും. ഞെട്ടുക ളഞ്ഞ് അരിഞ്ഞു തോരനുണ്ടാക്കാം. കുരുചുരണ്ടി കനംകുറച്ചരിഞ്ഞാൽ തോരനോ മെഴുക്കുപുരട്ടിയോ. മുരിങ്ങക്കായ്, മാങ്ങ, ചെമ്മീൻ ഏതെ ങ്കിലും ചേർത്തു ചാറുകറി.

മീനം-മേടം മാസങ്ങളിൽ ചക്ക കൂട്ടമായി വിളയും. നോക്കിയും കണ്ടും എടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിച്ചു പഴുത്തു ചീഞ്ഞളിയും. അതിനാൽ മൂപ്പായത് മൂപ്പായത് ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരും. മുറിച്ചു ചുളകളെടുത്തു നാലായിപ്പിളർന്ന് തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിലിട്ടു വാട്ടി, വെയിലിലുണക്കി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാം, പഞ്ഞക്കാലത്തു പുഴുക്കിന്. മടലും ചകിണിയുമെല്ലാം വളർ ത്തുമൃഗങ്ങൾക്കു തീറ്റിയും.

കയറിപ്പറ്റാനാവാത്തതോ തോട്ടി എത്താത്തതോ ആയ ചില്ലയിലെ ങ്ങാനും ചക്ക പഴുത്താൽ അണ്ണാൻ, വവ്വാൽ, കാക്ക, കിളികൾ... എല്ലാ വരുമെത്തും. ചുളകൾ തിന്ന് കുരു താഴെ വീഴ്ത്തും, മണ്ണിൽക്കിടന്നു മുളച്ച്

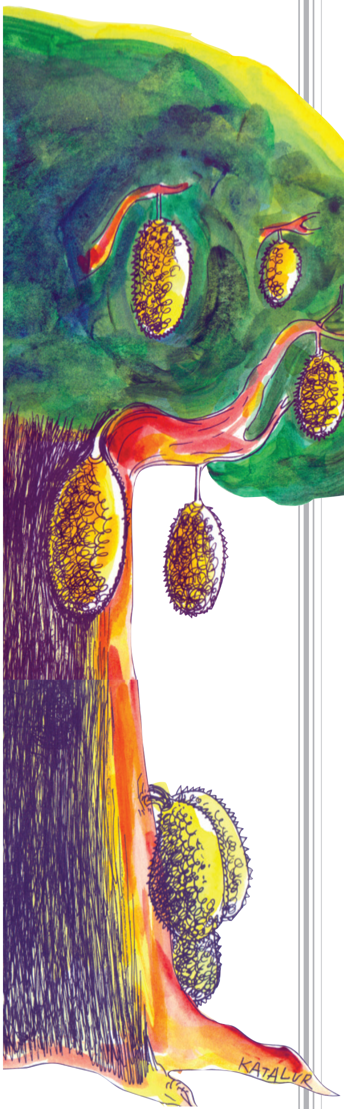

വംശവർധനവിന്. പക്ഷേ, സ്വാർഥനായ മനുഷ്യൻ സമ്മതിക്കില്ല. ഒന്നില്ലാതെ പെറുക്കിയെടുക്കും. മനുഷ്യന് എത്ര തിന്നാലും തികയുകയില്ലല്ലോ!

നല്ല കുരു ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ കഴുകി തോരാനിടും, മൂടയ്ക്കിടാൻ. അടുക്കളവശത്തെ തിണ്ണയുടെ കോണിൽ കല്ലും മണ്ണും ചേർത്തു കെട്ടിയ ചതുരക്കുഴിയിൽ ഉണങ്ങിയ മണൽ കുറച്ചു നിരത്തണം. അതിനു മുകളിൽ കുരു. വീണ്ടും മണലോ ഉണങ്ങിപ്പൊടിഞ്ഞ മണ്ണോ വിതറും. ചില കാലം കുഴി നിറച്ചുണ്ടാകും. മഴയും തണുപ്പും കൂട്ടിനു പഞ്ഞവുമുള്ള മിഥുനവും കർക്കടകവും തള്ളിയാൽ നീങ്ങുകയില്ല. മൂടിപ്പുതച്ചിരിക്കാം. പിള്ളേരുള്ള വീടുകളിൽ ദാരിദ്ര്യം കൂട്ടിനു വരും. പിന്നത്തെ കാര്യം കഠിനമാണ്. എരിപൊരികൊള്ളുന്ന കൊച്ചുവയറുകൾ കടന്നലുകൾ പോലെ മൂളിനടക്കും. എങ്ങുമൊരു കാട്ടുതാൾ പോലുമില്ലാത്ത കാലം. മൂടക്കുരുവും വാട്ടുകപ്പയുമുള്ള വീട്ടമ്മയ്ക്ക്, തലവേദനയില്ല. അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് രാവിലെ പുഴുങ്ങാൻ വേണ്ടത്ര കപ്പയും കുരുവും ഓരോ പാത്രത്തിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചിടും. രാവിലെ, കുതിർന്ന കപ്പ കഴുകിയെടുത്ത്, ചുരണ്ടിപ്പിളർന്ന കുരുവും ഒന്നിച്ചൊരു പുഴുക്ക്. കൂട്ടാൻ, കറിയോ ചമ്മന്തിയോ ഉണക്കമീൻ ചുട്ടതോ.

പിള്ളേർക്കിഷ്ടം പുഴുക്കും കൂട്ടാനുമല്ല. പൊട്ടക്കലമോ ചീനച്ചട്ടിയോ അടുപ്പിൽവച്ച് ചുട്ടുപഴുക്കുമ്പോൾ മൂടക്കുരു വാരിയിട്ട് ഇളക്കി വറുക്കണം. പാകമായാൽ മുറത്തിൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ട് ചിരട്ട കൊണ്ടമർത്തിത്തേച്ചാൽ തൊലിയും ചവരും പോയിക്കിട്ടും. കടിച്ചു തിന്നാം. തേങ്ങാപ്പൂളുമുണ്ടെങ്കിൽ രസം പരിപാടി. കുരു അടുപ്പിലിട്ടു ചുട്ടും തിന്നാം.

സന്ധ്യനേരത്ത് അയ്യപ്പൻ തേൻവരിക്കയിൽ ചാരിനിന്നു. ആരുടെയോ ഗദ്ഗദം പോലെ ചെറിയൊരു ചുടുകാറ്റ്. 'ഇനിയിങ്ങനെ എത്രനാൾ?' പ്ലാവിനു മറഞ്ഞുനിന്ന് ആരോ അങ്ങനെ ചോദിച്ചില്ലേ? തടിയുടെ മറുവശം ഒരാൾ നിന്നാൽ ഇപ്പുറം കാണാനാവില്ല. അയ്യപ്പൻ ഓർത്തു പിറുപിറുത്തു: "പ്ലാവേ, നിന്റെ ദുരന്തം ഈ പൊണ്ണത്തടിയല്ലേ? നീയൊരെലിമ്പനോ പൊത്തനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ!"

"അല്ല, അയ്യപ്പനും അതറിയില്ലെന്നുണ്ടോ? മണ്ണുതരുന്നതെല്ലാം മരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കും. പിന്നെ, നിന്റെ മുത്തച്ഛനല്ലേ എന്റെയരികിൽ വീടുവെച്ചത്? എന്നെ വെട്ടിക്കളയാൻ കുറേ ആളുണ്ടോന്നും അയാൾ നോക്കിയല്ലോ. എലുമ്പനും പൊത്തനുമൊക്കെപ്പോട്ടെ, രുചിയില്ലാത്ത കായ്കളായിരുന്നു എന്റേതെങ്കിൽ, എന്നെ എന്നേ അഗ്നിക്കിരയാക്കുമായിരുന്നു. മുതുമുത്തച്ഛൻ മുതൽ ഇളംമുറയിലെ കുഞ്ഞുങ്ങൾവരെ എന്റെ മധുരക്കനികൾ തിന്നു. എന്റെ തണലിൽത്തന്നെ ഓടിയുമൊളിച്ചും കളിച്ചുവളർന്നു. ആനന്ദമായിരുന്നു അന്നൊക്കെ. നിങ്ങളിൽ പലരും എന്നെ വിൽക്കാൻ വിചാരിച്ചില്ലേ? എന്തേ ചെയ്തില്ല? നിന്റെ മകൻ തീർച്ചയായും അതു ചെയ്യും."

"ഇല്ല, ഇല്ല. അവനെന്റെ മകനാണ്, ഞാനതനുവദിക്കില്ല."

"ങ്ഉംഹും, ഒരു വൃദ്ധന്റെ വ്യാമോഹം! അച്ഛന്റെ വാക്കുകൾക്ക് മകൻ ചെവിതരുമെന്നോ?"

"ഇല്ലേ?" നിശ്വാസംപോലെ പിന്നെയുമൊരിളങ്കാറ്റ്. കടുപ്പമുള്ള തടിയിൽ ഒരു കോടാലി ആഞ്ഞു പതിക്കുന്നില്ലേ? മഞ്ഞനിറമുള്ള ചീളുകൾ ചിതറുന്നു. മുറിപ്പാടിലൊഴുകുന്ന വെളുത്ത ചറത്തിനു ചോരനിറം. വേദനകൊണ്ട് തേൻവരിക്കയുടെ കൊമ്പുകൾ വിറയ്ക്കുന്നു. "അയ്യോ പ്ലാവേ, ദേവവൃക്ഷങ്ങളിൽ നീ ഉത്തമനും പുണ്യവാനുമല്ലേ! എന്തു കുറ്റത്തിനാണു നിന്നെ വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നത്?"

"പലകാലം ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ വിശപ്പടക്കി, തണലേകി, ജീവജലം വറ്റിപ്പോകാതെ കാത്തു. ചുറ്റുവട്ടത്തിലുള്ള മണ്ണ് വളക്കൂറുള്ളതാക്കി നിലനിർത്തി. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതെല്ലാം കുറ്റങ്ങളല്ലേ? റബ്ബറിന് പ്ലാവൊരു തടസ്സമാണെന്ന് നിന്റെ മകൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നെ വിൽക്കാൻ അവൻ പണം വാങ്ങിയല്ലോ."

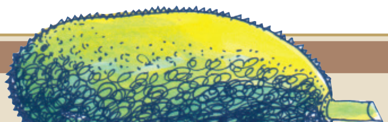

"തലയിൽ ഒരു കൊമ്പൊടിച്ചിട്ടെങ്കിലും ആ ദുഷ്ടനെ......"

"കൊല്ലണം അല്ലേ? എന്തൊരു കഷ്ടമാണിത്? വൃക്ഷങ്ങൾക്ക് പകയി ല്ലെന്ന കാര്യവുമറിയില്ല. വെട്ടി മുറിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വേദന പൊറുക്കണ മെന്ന് വെട്ടുകാരനപേക്ഷിച്ചാൽ നിരസിക്കുന്നതെങ്ങനെ? വൃക്ഷങ്ങൾ നശിക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകും. അതിനൊന്നും ഞങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരല്ല. അതുമോർക്കുക."

മടിച്ചാണെങ്കിലും അയ്യപ്പൻ മകനെ ഉപദേശിച്ചു: "തേൻവരിക്ക വിൽ ക്കരുത്. അത് മക്കളെ പോറ്റിയതല്ലേ?"

സുരേന്ദ്രൻ മുഖമുയർത്താതെ ചുറ്റിലും നോക്കി. അച്ഛൻ മാത്രമല്ല, ഭാര്യയും മക്കളുംകൂടി തന്റെ മറുപടിക്കു കാതോർക്കുന്നു. തീരെ ഇഷ്ടപ്പെ ടാതെ അയാൾ പിറുപിറുത്തു: "ഒരു പ്ലാവല്ലേ, പോട്ടെ."

"ങേഹ്?" നിരാശയോടെ അയ്യപ്പൻ കണ്ണുകൾ പിൻവലിച്ചു.

"ആ പ്ലാവൊള്ളതുകൊണ്ട് മക്കൾ പഞ്ഞമറിഞ്ഞിട്ടില്ല"-ലീലയുടെ ശബ്ദം.

"നിന്റെ മക്കളേടീ, കുറച്ച് പഞ്ഞംകൊള്ളട്ടെ."

"ങും, കണ്ണിക്കടിയുള്ളോരു ചിരിക്കും."

"ചിരിച്ചോട്ടെ."

"ഇതുപോലൊന്ന് വേറെയാർക്കുമില്ലെന്നോർക്കണം."

"നിനക്കു സ്ത്രീധനം കിട്ടിയതല്ലല്ലോ? എരമ്പുപോയാൽ അവിടെ അമ്പതറുപതു റബ്ബറുവെക്കാം. നല്ല പാലുള്ളതാണെങ്കിൽ ദിവസവും മൂന്നുനാലുകിലോ പോരായിരിക്കും."

ലീലയ്ക്ക് അനുഭവങ്ങളുടെ സംശയമാണ്: "അതിനു തൈവെച്ച് ആറേഴു കൊല്ലം കഴിയണ്ടേ? അന്നു റബ്ബറിനു വിലകിട്ടുമെന്നാരറിഞ്ഞു?"

അയ്യപ്പൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: "അതെ, ഒന്നാന്തരം വരിക്കപ്ലാവ് വെട്ടി വിറ്റേച്ച്..."

സുരേന്ദ്രന് കോപം വന്നു: "കടം വീട്ടണ്ടേ? നിങ്ങൾക്കൊക്കെ തിന്നാനും തരണം."

"ഉവ്വെടാ, ആയ കാലത്ത് രാപകലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാ മൊതലൊ ണ്ടായത്. വിറ്റു തിന്നാനല്ലാതെ കാൽക്കാശിന് നീയുണ്ടാക്കിയോ?"

"അച്ഛനൊന്നു മിണ്ടാതിരിക്ക്" -മരുമകൾ വിലക്കി.

"സുരേന്ദ്രനില്ലേ? പൂയ്..."

"ആരാ?"

വാതുക്കൽ വന്നുനോക്കിയത് അയ്യപ്പനാണ്. തേച്ചുമിനുക്കി മൂർച്ച കൂട്ടിയ മഴുവും വളയമാക്കി തോളിലേറ്റിയ വടവുമായി മൂന്നുപേർ മുറ്റത്ത്.

"ഞങ്ങളേ, പ്ലാവുവെട്ടാൻ വന്നതാ."

അയ്യപ്പനു ശബ്ദമില്ലാതായി. കാലിലൂടെ ഒരു വിറയൽ മേൽപ്പോട്ടു കയറി. അതു നെഞ്ചിലുടക്കി വിങ്ങുമ്പോൾ തൊണ്ട വരണ്ടു, കാഴ്ച മങ്ങി. തേൻവരി ക്കയുടെ ഒരു കൊമ്പു വെട്ടുന്നതുപോലും നോക്കി നിൽക്കാൻ തനിക്കാവില്ല.

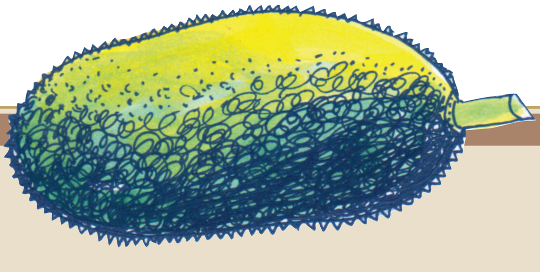

വെട്ടിവീഴ്ത്തുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ... വേണ്ട... വേച്ചുവേച്ച് അയ്യപ്പനിറങ്ങി നടന്നു; മനസ്സിൽ തടിവീണ് മണ്ണു കുലുങ്ങുന്ന പ്രകമ്പനത്തോടെ.

മുറ്റത്ത് പ്ലാസ്റ്റിക് കൂടുകളിൽ റബ്ബർത്തൈകൾ. തണൽപോയി നഗ്നമായി ഉണങ്ങിവരണ്ട മണ്ണിൽ വായ്തുറന്ന് കുഴികൾ. കുടിക്കാനും കുളിക്കാനുമുള്ള വെള്ളം തേൻവരിക്കയുടെ തണലിലായിരുന്നു. ചെറിയൊരു പാറവിടവിലൂടെ ഊറിവന്ന് ഓലി നിറയും. അതു വറ്റുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വേറൊന്ന് അന്വേഷിച്ചുമില്ല.

ഓലിയിലെ വെള്ളം ചൂടായിക്കിടന്നു, നിമിഷംതോറും വറ്റിക്കൊണ്ട്.

ചപ്പുചവറും മേൽമണ്ണും നിറച്ചിട്ടിരുന്ന കുഴികളിൽ മഴപെയ്ത ശേഷം നട്ട റബ്ബർത്തൈകൾ, വേനലാരംഭത്തിൽ വാടിത്തളർന്നു തലകുനിച്ചുനിന്നു. ലീല അതിനൊക്കെ ഓലമെടഞ്ഞു തണൽ കുത്തി. മണ്ണു വരണ്ടുപൊടിഞ്ഞ തക്കത്തിന് കാറ്റുവന്ന് ഊതിപ്പറത്തി.

ഓലിയിലെ നീരുറവ നിശ്ശേഷം വറ്റിപ്പോയി. അലുമിനിയക്കുടങ്ങളുമായി താഴെഭാഗത്തെ കിണറ്റുകരയിൽ വെള്ളമെടുക്കാൻ നിന്ന ലീലയോട് വീട്ടുടമ പറഞ്ഞു: "എങ്ങനെയാ പറയുന്നത്, എന്നുമിങ്ങനെ വെള്ളം തരാൻ പറ്റുകയില്ല കേട്ടോ."

"കുടിക്കാനൊരു കുടം."

"ഇന്നുകൂടിത്തരാം."

"ചൂടുകൊണ്ട് ഒരു രക്ഷയുമില്ല. ഒന്നു കുളിക്കാതെങ്ങനെ കിടന്നുറങ്ങാനാണ്?" സുരേന്ദ്രൻ പാത്രങ്ങളിൽ നോക്കി. എല്ലാം കാലി.

"മേലൊന്ന് നനയ്ക്കാൻ പോലും വെള്ളമില്ലേടീ?"

"ഞാനെവിടുന്നു കൊണ്ടുവരാനാ?"

വറുതിക്കൊരവസാനം പോലെ മഴ ചിതറിവീണു, ആശ്വാസം. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ മുറ്റത്തിന്റെ കോണിടിഞ്ഞതു കണ്ട്, സുരേന്ദ്രൻ നടുങ്ങി. ചാറ്റൽ മഴയത്ത് തലയിൽ തുണിയുമിട്ട് നോക്കിനിൽക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ അടുത്തു ചെന്ന് അയാളും നോക്കി. മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പ് നട്ട റബ്ബർത്തൈകൾ കൈവണ്ണമാകേണ്ടതായിരുന്നു, ആയില്ല. മണ്ണെല്ലാമൊഴുകിപ്പോയതിനാൽ മിക്കതും കടപുഴകി വീണു. ഇതൊന്നുമല്ല പ്രതീക്ഷിച്ചത്. ഉരുൾപൊട്ടലുണ്ടായതു പോലെ എവിടെയും എഴുന്നുനിൽക്കുന്ന കല്ലുകളേ കാണാനുള്ളൂ. പിറകിൽ വന്നുനിന്ന് അച്ഛൻ പരിഹസിച്ചോ? "സുരേന്ദ്രാ, മണ്ണും മരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. മരം വെട്ടിയാൽ വേരുണങ്ങും, മണ്ണുണങ്ങും, കാറ്റത്തും മഴയത്തും പറന്നും ഒലിച്ചും പോകും. കുടിനീർ ചുരത്താത്ത കല്ലുകൾ തെളിഞ്ഞുവരും. ഇവിടംവിട്ട് എവിടെയെങ്കിലും പൊയ്ക്കൂടേ?"

"എങ്ങോട്ടാണച്ഛാ...?"

നിസ്സഹായന്റെ നിലവിളി (നാരായൻ)

"മനസ്സിലൊരു നീറ്റലോടെ അയ്യപ്പൻ പിന്നെയും പ്ലാവിലേക്കു നോക്കി."

"... വേണ്ട. വേച്ചുവേച്ച് അയ്യപ്പനിറങ്ങി നടന്നു; മനസ്സിൽ തടിവീണ് മണ്ണ് കുലുങ്ങുന്ന പ്രകമ്പനത്തോടെ."

അയ്യപ്പനും പ്ലാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാകുന്ന കൂടുതൽ സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അതിലെ വൈകാരികത ചർച്ചചെയ്യുക.

- "കൊല്ലണം അല്ലേ? എന്തൊരു കഷ്ടമാണിത്. വൃക്ഷങ്ങൾക്കു പകയില്ലെന്ന കാര്യവുമറിയില്ല. വെട്ടിമുറിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വേദന പൊറുക്കണമെന്ന് വെട്ടുകാരനപേക്ഷിച്ചാൽ നിരസിക്കുന്നതെങ്ങനെ?"

  ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന മനോഭാവം വിശകലനം ചെയ്യുക.
- കഥയിൽ പ്ലാവ് ഒരു കഥാപാത്രമായി മാറുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദീകരിക്കുക.
- "ചക്ക തിന്നുന്തോറും പ്ലാവ് വെക്കാൻ തോന്നും."

  ഭക്ഷ്യസംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ ശേഖരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുക.
- അയ്യപ്പനും മകനും പ്രകൃതിയെ രണ്ടു രീതിയിലാണ് സമീപിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ആരുടെ സമീപനത്തോടാണ് യോജിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട്? സംവാദം സംഘടിപ്പിക്കുക.
- • "ആ പ്ലാവൊള്ളതുകൊണ്ട് മക്കൾ പഞ്ഞമറിഞ്ഞിട്ടില്ല."
  • "വീടിനും പരിസരത്തിനും തണലും കാറ്റും നൽകി രക്ഷകനായി പടർന്നു നിൽക്കുന്ന തേൻവരിക്ക."
  • "കയറിപ്പറ്റാനാവാത്തതോ തോട്ടി എത്താത്തതോ ആയ ചില്ലയിലെങ്ങാനും ചക്ക പഴുത്താൽ അണ്ണാൻ, വവ്വാൽ, കാക്ക, കിളികൾ... എല്ലാവരുമെത്തും."

  മനുഷ്യന്റെയും മറ്റു ജന്തുജാലങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തിൽ പ്ലാവിനുള്ള സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികൾ വായിച്ചല്ലോ. പ്രമേയം, ഭാഷ, ആഖ്യാനരീതി, സമകാലികപ്രസക്തി എന്നിവകൂടി പരിഗണിച്ച് 'തേൻവരിക്ക' എന്ന കഥയ്ക്ക് നിരൂപണം തയാറാക്കുക.
- • ഇവിടംവിട്ട് എവിടെയെങ്കിലും പൊയ്ക്കൂടേ?
  • സന്ധ്യനേരത്ത് അയ്യപ്പൻ തേൻവരിക്കയിൽ ചാരിനിന്നു.
  • ചില്ലകളിലൊക്കെ, ഏതെല്ലാം പക്ഷികളാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്!

  വാക്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ നൽകുന്ന അർഥസൂചനകൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

പദകോശം

എരമ്പ്	ചോല
ഓലി	വട്ടം കുറഞ്ഞ കുളം, ഊറ്റുകുഴി
കീന്തി	നെടുകെ പിളർത്തി, നെടുകെ മുറിച്ച്
ചവുണ്ടകായ	ഇളം കായ
ചറം	കറ (ചെടികളുടെ തണ്ടുപൊട്ടിക്കുമ്പോൾ ഉറന്നൊഴുകുന്ന ദ്രാവകം)
മൂടക്കുരു	ഉണങ്ങിയ കുരു
മൂടയ്ക്കിടുക	ഉണങ്ങാനിടുക

26RL76

271H8T

27ADAG

ചിറക്കര വാഴുന്നവരുടെ മകളാണ്
മതിലേരിക്കന്നി.
ചെറുപ്പത്തിലേ അമ്മ മരിച്ചുപോയ അവളെ
അച്ഛനാണ് വളർത്തിയത്.
അദ്ദേഹംതന്നെ
ആയോധനമുറകളും പഠിപ്പിച്ചു.
പതിനേഴാം വയസ്സിൽ അവൾ
ചിറക്കരനാട് വാണുതുടങ്ങി.
വൈകാതെ വേണാട്ടുരാജാവുമായുള്ള
വിവാഹവും നടന്നു.
ഒരടിയന്തരസന്ദേശം ലഭിച്ചതിനാൽ
ദിവസങ്ങൾക്കകം രാജാവ്
വേണാട്ടേക്കു തിരിച്ചുപോയി.
മൂന്നുവർഷം കഴിഞ്ഞു.
രാജാവിനെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവുമില്ല.
ഒരു തിരുവാതിരനാൾ മതിലേരിക്കന്നി
തന്റെ സങ്കടങ്ങൾ അച്ഛന്റെ മുന്നിൽ
അവതരിപ്പിച്ചു:
"എന്നെ രാജാവ് മറന്നിരിക്കുന്നു.
ചൊല്ലിയയച്ചിട്ടും കാണാൻ വന്നില്ല.
ഓണക്കോടിയില്ല, ഓണപ്പണമില്ല,
ഒരു എഴുത്തോലപോലുമില്ല."
അപ്പോഴാണ് വാഴുന്നവർ മകളോട്
കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്നത്.
ഓടനാടും പാണ്ടിപ്പടയും വേണാടിനെ
ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.
മൂന്നാണ്ടുകാലമായി രാജാവ്
പടക്കളത്തിൽ പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതത് സമയത്തു
തന്നെ അറിയിക്കുന്നുണ്ട്.
കന്നി വിഷമിക്കരുത്.
അതിനാൽ അവളോട് ഇതൊന്നും പറയരു
തെന്നും പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ട്.
അച്ഛന്റെ വിവരണം കേട്ട്
അവളുടെ മനസ്സ് നൊന്തു.
ഭർത്താവിനെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു.
ആ സമയത്താണ് വേണാട്ടു രാജാവിന്റെ ദൂതൻ
എഴുത്തോലയുമായി അവിടെയെത്തിയത്.
എഴുത്തോല വായിച്ച
മതിലേരിക്കന്നിയുടെ പ്രതികരണമാണ്
പാഠഭാഗം.

മതിലേരിക്കന്നി

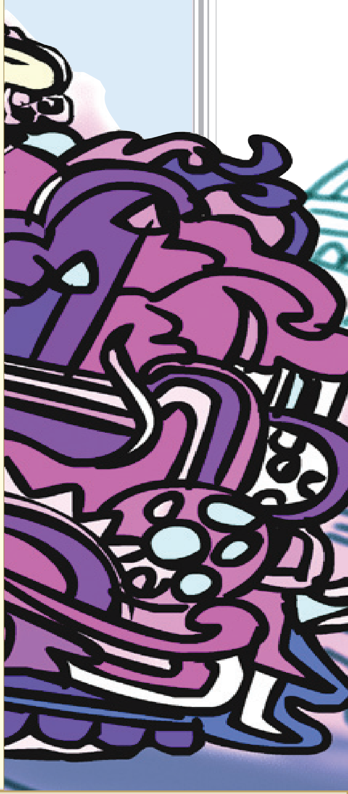

തിരുവെഴുത്താലോലാതു കണ്ടോണ്ടാരെ
കിടുകിടെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞേ കന്നി
കണ്ണീരും കൈയ്യായി നിന്നവള്
കരഞ്ഞും പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കന്നി:
“കനകം നാളേറെ മനം കൊതിച്ച്
കരളിനകത്തുള്ള നാടുവാഴിക്ക്
അറിയാതെയായിരം കുറ്റം കണ്ട്
അതിനെന്തുടയോനെ! വേണ്ടത് ഞാനേ
ഓലുണ്ടെരിപൊരിയങ്കത്തില്
ഞാനുണ്ടിപ്പട്ടൂരിക്കട്ടുമ്മല്
ഓലുണ്ടമ്മണ്ണിലും ചോരയിലും
ഞാനുണ്ടീയേഴ്തട്ട് മാള്യേമ്മല്
പൊറുക്കുന്നില്ലച്ഛാ പൊറുക്കുന്നില്ലേ
നെഞ്ഞുണ്ടിരുമ്പൊലച്ചൂളയാവുന്നേ!
പതിനേഴും കോപ്പും തലതേഞ്ഞിറ്റ്
പതിനെട്ടോടത്താഴം വെച്ചേനക്ക്
ഇരുപത്തിയാറ് വയസ്സവർക്ക്
തിരുമേനി പടയിലെന്തേം വന്നെങ്കില്
എവിടെവെച്ചച്ഛാ പൊറുക്കും ഞാനേ
നാടുവാഴി തെളിഞ്ഞാലേ ഞാൻ തെളിയൂ!
നാടുവാഴീരുന്നാലേ ഞാനിരിക്കൂ!
നാളത്തേ പുല്ലപുലരും കാലം
വേണാട് പൂങ്കൊയിലോം പോണെനക്ക്
തിരുവെഴുത്താലോലാതുകാണുന്നേരം
കൈമെയ്യിറക്കവും വന്നെനക്ക്
മെയ്യെല്ലം കണ്ണായിത്തോന്ന്യേനക്ക്
തലവൻ പടനായരത്തേടിയച്ഛൻ
കേക്ക് മലയോരം കാരണ്ടാലോ
പന്തിരണ്ടോമനത്തിരുവയസ്സിൽ
പയറ്റിത്തെളിഞ്ഞ് പണിക്കരാക്കി
അടവും തൊഴിലും പഠിപ്പിച്ചച്ഛൻ
പടനിലച്ചന്തം പഠിപ്പിച്ചച്ഛൻ
ആണായും പെണ്ണായും പോറ്റ്യേൻ്റച്ഛൻ
അച്ഛൻകനിവെന്നോടുണ്ടെങ്കില്
പടപൊയ്തു താപ്പൂട്ടി വന്നോളാലോ.”

സമ്പാദനം: ടി.എച്ച്. കുഞ്ഞിരാമൻനമ്പ്യാർ

- തിരുവെഴുത്തോല വായിച്ച മതിലേരിക്കന്നി സങ്കടപ്പെട്ടതെന്തിന്? വിശദീകരിക്കുക.

- “ഓലുണ്ടെരിപൊരിയങ്കത്തില്
ഞാനുണ്ടിപ്പട്ടൂരിക്കട്ടുമ്മല്
ഓലുണ്ടമ്മണ്ണിലും ചോരയിലും
ഞാനുണ്ടീയേഴ്തട്ട് മാള്യേമ്മല്
പൊറുക്കുന്നില്ലച്ഛാ പൊറുക്കുന്നില്ലേ
നെഞ്ഞുണ്ടിരുമ്പൊലച്ചൂളയാവുന്നേ!”

മതിലേരിക്കന്നിയുടെ മാനസികസംഘർഷം പ്രകടമാക്കാൻ ഈ വരികൾ പര്യാപ്തമാണോ? വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ മതിലേരിക്കന്നി ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഇതിന് അവരെ സഹായിച്ച ഘടകങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാവാം?

- ചക്ക്പലമേലിരുന്ന് ചക്കര തിന്നാലും
സംശയം കൂടാതെ പുണ്ണാക്കാണതെന്ന് ബോലും
ഹഖറിയാതാട്ടിയാളെ വാക്ക് കേട്ടിട്ടല്ലേ,
അല്ലലായെ ചേരമാന്റെ ചേതി കേട്ടിട്ടില്ലേ?
ഒക്കെയും കണ്ണും ചെവിടില്ലാതെ കാണും റബ്ബ്
ഓനറിയാം എന്നിലുങ്കൾ മേലിലുള്ള ഹുബ്ബ്
വെക്കമെന്നെ ദുക്കമിക്കുയ്യിന്ന് കരക്കാക്കി
വെത്തിടാനപേക്ഷ വിണ്ടിക്കത്ത് മതിയാക്കി.
മറിയക്കുട്ടിയുടെ കത്ത് (പുലിക്കോട്ടിൽ ഹൈദർ)

പൊട്ടിക്കരയിണ്ടോൾ ഓമനപ്പൂവി
എന്നും കരയിണ്ടോൾ ഓമനപ്പൂവി?
നമ്മള ഓടം കൊടുക്കിണ്ടി ബാപ്പാ?
എന്നേ വിൽക്കിൽ ബാപ്പാ ഓടം ബില്ലായേ!
ഓമനപ്പൂവി : ലക്ഷദ്വീപിലെ നാടൻപാട്ടുകൾ

ചെങ്ങന്നൂക്കുഞ്ഞാതീടെ പാട്ടുപാടാം
എന്റാശാൻ ചൊല്ലിത്തന്ന പാട്ടുപാടാം
ചെങ്ങന്നൂക്കുഞ്ഞാതി ചെനിച്ചു വളർന്നൂ
അരമണി കിങ്ങിണിയിട്ടു വളർത്തിയമ്മ
ഏഴര തിരുവയസ്സായി കുഞ്ഞാതിക്ക്
പറവിത്യ പഠിക്കാതെയിരുന്നൊരു കാലം
എരിയാവും കോട്ടയിലെ എരിയാപണിക്കനും
കരിയാവും കോട്ടയിലെ കരിയാപണിക്കനും
എരിയാപണിക്കനുമായിട്ടൊരങ്കമുണ്ടായി
അങ്കത്തിത്തോറ്റോടി കരിയാപണിക്കൻ
കരിയാത്തമ്പുള്ളായി പറന്നുപോന്നു
എരിയാപണിക്കനും പിന്തുടർന്നു
ചെറിയാത്തമ്പുള്ളായി പിന്തുടർന്നു
ചെങ്ങന്നൂർ കുഞ്ഞാതി

ബോലും	*- പറയും*	*ദുക്കമിക്കുയ്യിന്ന്*	*- ദുഃഖമാകുന്ന ഈ കുഴിയിൽനിന്ന്*
ഹഖ്	*- സത്യം*	*കരക്കാക്കിവെത്തിടാൻ*	*- കര കയറ്റാൻ*
ആട്ടിയാൾ	*- ഭാര്യ*	*വിണ്ട്*	*- പറഞ്ഞു*
അല്ലൽ	*- ദുഃഖം*	*നമ്മള*	*- നമ്മുടെ*
ചേതി	*- കഥ*	*ഓടം*	*- ചെറിയ വള്ളം*
റബ്ബ്	*- ദൈവം*	*കൊടുക്കിണ്ടി*	*- കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ*
ഓനറിയാം	*- അവനറിയാം*	*ബില്ലായേ*	*- വിൽക്കരുതേ*
ഹുബ്ബ്	*- അഗാധമായ സ്നേഹം*	*പറവിത്യ*	*- പറവിദ്യ*

മുകളിൽ കൊടുത്ത പാട്ടുകളും പാഠഭാഗവും പരിശോധിച്ച് നാടൻപാട്ടിന്റെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തുക.

- താളം
- പദാവർത്തനം
-
-

പദകോശം

തിരുവെഴുത്താലോലാതു	- തിരുവെഴുത്താൽ ഓല അത്
കണ്ടോണ്ടാരേ	- കണ്ടുകൊണ്ട നേരത്ത്
ഓലുണ്ടെരിപൊരിയങ്കത്തില്	- അവരുണ്ട് എരിപൊരി യുദ്ധത്തിൽ
ഞാനുണ്ടിപ്പട്ടൂരിക്കട്ടുമ്മല്	- ഞാനുണ്ട് ഈ പട്ടുവിരിക്കട്ടിലിന്മേൽ
ഓല്	- അവർ (അദ്ദേഹം)
മാളേൃമ്മല്	- മാളികയിൽ
കൈമെയ്യിറക്കം	- പടയാളികൾക്ക് പടക്കലിവന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം അനുഭവം
കേക്ക്	- കിഴക്ക്
കാരണ്ടാലോ	- കയറേണ്ടല്ലോ
പോറ്റ്യെന്റച്ഛൻ	- എന്റെ അച്ഛൻ വളർത്തി

27T5DR

2831FE

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

	ഉണ്ട്	ഇല്ല
• നാടൻപാട്ടുകൾ, കവിതകൾ എന്നിവയുടെ താളവും ഈണവും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഭാവത്തോടെ ആലപിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.		
• കഥ, കവിത, നാടൻപാട്ടുകൾ എന്നിവയുടെ പ്രമേയം, ഭാഷ, ചമത്ക്കാരം എന്നിവ കണ്ടെത്തി നിരൂപണം തയാറാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്.		
• പ്രയോഗങ്ങൾ, ശൈലികൾ എന്നിവ കണ്ടെത്തി ആവശ്യമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.		
• പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, ശൈലികൾ തുടങ്ങിയവ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും അവയിലെ ജീവിതവീക്ഷണം കണ്ടെത്തി രചനകളിൽ ഏർപ്പെടാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.		
• കഥകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന സാമൂഹികജീവിതം വിശകലനംചെയ്ത് ചർച്ച, സംവാദം എന്നിവയിലേർപ്പെട്ട് യുക്തിപൂർവം വാദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.		

"ഫോക്ജീവിതമെന്നു പറയുമ്പോൾ തെയ്യം, തിറ, നാടോടിക്കലകൾ എന്നിവയെ മാത്രമല്ല ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവം, പെരുമാറ്റം, സംസാരഭാഷ, ശരീരചലനങ്ങൾ, ജനജീവിതപരിസരങ്ങളിൽ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായി നിലനിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ, ചെടികൾ, മനുഷ്യേതരജീവികൾ എന്നിവയെല്ലാം അതിലുൾപ്പെടുന്നു. കയറ്റം കയറിപ്പോകുന്ന ഒരിടവഴി, മരത്തണലിൽ വെളിച്ചം വരയ്ക്കുന്ന വൃത്തം, കുളങ്ങൾ, തോടുകൾ, പക്ഷികൾ- ഇവയൊക്കെ ചേർന്നതാണ് ഫോക് അനുഭവലോകം. അനുഭവത്തിന്റെ അനന്യവും അതിസൂക്ഷ്മവുമായ ഘടകങ്ങൾ ഉൾച്ചേർന്നതാണത്. ഈ ലോകം എഴുത്തിൽ ഇടംനേടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആവേശം വേറെത്തന്നെയാണ്."

- ഫോക്‌ലോറും എന്റെ എഴുത്തും (എൻ. പ്രഭാകരൻ)

- ഈ പ്രസ്താവനയെ സാധൂകരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ പാഠഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തുക. വിശകലനം ചെയ്ത് ഉപന്യാസം തയാറാക്കുക.

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

ചെറുശ്ശേരി

ക്രി.വ. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉത്തരകേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാകവി. കോലത്തുനാടു ഭരിച്ചിരുന്ന ഉദയവർമ്മ രാജാവിന്റെ പണ്ഡിതസദസ്സിലെ അംഗമായിരുന്നു. ഭാഗവതം ദശമസ്കന്ധത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ച കൃഷ്ണഗാഥയാണ് അദ്ദേഹത്തെ അനശ്വരനാക്കിയ കൃതി.

28BHH2

നാരായൻ

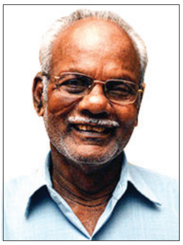

ഇടുക്കി ജില്ലയിൽ തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ പെടുന്ന കുടയത്തൂരിൽ 1940 സപ്തംബർ 26നു ജനിച്ചു. 'കൊച്ചരേത്തി'യാണ് ആദ്യനോവൽ. ഊരാളിക്കുടി, വന്നല, ആരാണു തോൽക്കുന്നവർ, കഥകൾ-നാരായൻ എന്നിവയാണു പ്രധാന കൃതികൾ. ഗോത്രസ്മൃതികളുടെ അനുഭവം പേറുന്നവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ. 'കൊച്ചരേത്തി'ക്കു കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

28KSIP

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

കുറിപ്പുകൾ

പുകയിലയെ പ്രതിരോധിക്കാം

ലഹരി വസ്തുക്കൾ സങ്കീർണമായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആരോഗ്യം, സംസ്കാരം, സമ്പത്ത്, പഠനം, മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം തകർത്തെറിയുന്ന ലഹരിവസ്തുക്കളെ കണിശമായും വർജിക്കണം.

ലോകത്ത് പത്തിലൊരാൾ എന്ന ക്രമത്തിൽ പ്രതിവർഷം അമ്പതുലക്ഷത്തോളം പേരുടെ മരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന അതീവ മാരകമായ ലഹരിപദാർഥമാണ് പുകയില. പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം പ്രധാനമായും രണ്ടു രീതിയിലാണ്.

- പുകവലി (Tobacco smoking)
- പുകരഹിത പുകയില ഉപയോഗം (Use of smokeless tobacco)

പുകയിലയിൽ ഒട്ടേറെ ദോഷകരവും മാരകവുമായ രാസവസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിക്കുന്നു.

നിക്കോട്ടിൻ, ടാർ, ബെൻസോപൈറീൻ, കാർബൺമോണോക്സൈഡ്, ഫോർമാൽഡിഹൈഡ്, ബെൻസീൻ, ഹൈഡ്രജൻ സയനൈഡ്, കാഡ്മിയം, അമോണിയ, പ്രൊപ്പലീൻ ഗ്ലൈക്കോൾ എന്നിവ അവയിൽ ചിലതാണ്.

പുകയിലയുടെ ദോഷഫലങ്ങൾ

- വിട്ടുമാറാത്ത ചുമ
- രക്തചംക്രമണം, രക്തസമ്മർദം എന്നിവയിലുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ
- ഹൃദ്രോഗം
- നാവ്, വായ, തൊണ്ട, സ്വനപേടകം, ശ്വാസകോശം, അന്നനാളം, ആമാശയം, പാൻക്രിയാസ്, കരൾ എന്നിവയെ ബാധിക്കുന്ന ക്യാൻസർ
- ശ്വാസകോശരോഗങ്ങളായ ക്ഷയം, ബ്രോങ്കൈറ്റിസ്, എംഫിസീമ, ക്രോണിക് ഒബ്സ്ട്രക്റ്റീവ് പൾമനറി ഡിസീസ് തുടങ്ങിയവ
- വായ്ക്കുള്ളിലെ രോഗങ്ങളായ പെരിയോഡോൺഡൈറ്റിസ്, പല്ലുകളിലെ നിറം മാറ്റം, പോടുകൾ, വായ്നാറ്റം, അണുബാധ തുടങ്ങിയവ
- പുകവലി ലൈംഗിക-പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷി കുറയ്ക്കുന്നു. പുകവലിക്കാരായ സ്ത്രീകളിൽ ഗർഭസ്ഥശിശുക്കളുടെ ആരോഗ്യക്കുറവിനും ഇത് കാരണമാകുന്നു.

പുകവലിക്കുന്നവരുമായുള്ള സാമീപ്യംമൂലം പുകവലിക്കാത്തവരും പുക ശ്വസിക്കാനിടവരുന്നതാണ് നിഷ്ക്രിയ പുകവലി (Passive smoking). ഇത് ഏറെ അപകടകരമാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ 14 ശതമാനം പേർ പുകവലിക്കാരും 26 ശതമാനം പേർ പുകരഹിത പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നവരുമാണ്. അഞ്ച് ശതമാനം പേർ പുകവലിയും പുകരഹിത പുകയിലയും ശീലമാക്കിയവരാണ്.

നാം ഇതിനെ വേണ്ട രീതിയിൽ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതില്ലേ?